

JEHOVAH ZELF IS KONING GEWORDEN

Een inleiding op de apocalyps

JEHOVAH ZELF IS KONING GEWORDEN

Een inleiding op de apocalyps

Auteur: Robert King

Nederlandse vertaling: Paul Hettinga

Schrijver: Robert King

E- mail: watchmanspost@gmail.com

Coverontwerp: Robert King

Nederlandse vertaling: Paul Hettinga

E-mail: p.hettinga@gmail.com

ISBN: 9789402177862

© 2005, 2010, 2016 Robert King

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van dit boek mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur op enigerlei wijze worden gereproduceerd, opgeslagen in een terugzoeksysteem of overgedragen.

BELANGRIJKE BOODSCHAP VAN DE AUTEUR:

Dit werk is het resultaat van een decennium lang intensief onderzoek naar de Hebreeuwse profetieën en Openbaring, evenals een grondige studie van alle publicaties van het Wachttorengenootschap, vergezeld van een bereidwillige, suggestieve en conspiratieve kijk op de geschiedenis.

De eerste uitgave van *Jehovah Himself Has Become King* werd in 2005 gepubliceerd. De publicatie daarvan viel samen met het moment van mijn uitsluiting. Niettemin is het gebrandmerkt worden als een afvallige een noodzakelijk kwaad dat ik helaas heb moeten doorstaan om ervoor te zorgen dat ik de benodigde vrijheid heb om de dingen te kunnen benoemen die gezegd moeten worden.

De tweede druk van het boek werd in 2010 uitgegeven. En nu dus ook een derde uitgave - de laatste editie, vertaald in het Nederlands. Het doel van deze publicatie is om de boodschap van de profeten uit de oudheid te versterken, en zo Jehovah's gezaghebbende stem in deze moderne wereld uit te dragen op een kleinschalige, maar waarschijnlijk significante manier, vooruitlopend op de authentieke komst en openbaring van Christus.

Hoewel ik mijzelf absoluut niet beschouw als een schrijver en ook niet als een Bijbelgeleerde in de klassieke zin van het woord, waarbij ik niet beschik over allerlei academische diploma's om mee op te kunnen scheppen, beschik ik nu dus helaas ook niet meer over lovende referenties vanuit de organisatie van Jehovah's Getuigen om mijzelf aan te kunnen bevelen. Ondanks dit alles voel ik mij toch gedreven om uit pure noodzaak een hele belangrijke boodschap bekend te maken en ik zie het daarom ook als een morele verplichting tegenover Jehovah God om het in ieder geval te proberen om deze boodschap uit te dragen.

– Jehovah is mijn rechter

Terwijl de huidige technologie ervoor zorgt dat de samenleving in razendsnel tempo verandert, althans op een oppervlakkig niveau, zal de meest ingrijpende verandering op een bepaald moment in de nabije toekomst plaatsvinden. Deze 'verandering' zal elke persoon die op deze planeet leeft beïnvloeden. Deze dreigende 'verandering' betreft de ineenstorting van het huidige samenstel en het aanbreken van de dag van Jehovah. Zoals Jezus zei, zal deze gebeurtenis plotseling over de gehele bewoonde aarde komen.

Ik ben het Genootschap zeer dankbaar dat zij de voortreffelijke Nieuwe-Wereldvertaling van de Heilige Schrift heeft voortgebracht en ik ben hun ook ten diepste dank verschuldigd voor het feit dat zij zorg hebben gedragen voor het opzetten van een onderwijs- en verkondigerstrainingsprogramma welke bij mij heeft bijgedragen aan het ontwikkelen van een sterke eerbiedige liefde ten aanzien van de Bijbel en het ontwikkelen van een praktische vorm van discipline met betrekking tot een goddelijke toewijding, en daarnaast dank ik hen ook voor hun hulp om in mij de vastberadenheid te kweken om het woord van God te verkondigen in alle vrijmoedigheid en met standvastige overtuiging. Ik ben daarnaast ook vooral dankbaar voor het feit dat ik zoveel Jehovah's Getuigen heb gekend die allen een diepgewortelde liefde voor de Waarheid hebben getoond en een onvoorwaardelijk geloof in Jehovah en Jezus aan de dag leggen.

Helaas zal blijken dat erkend zal moeten worden dat ondanks het feit dat het voor Jehovah's Getuigen enorm pijnlijk en soms zelfs traumatisch kan zijn om na een diepgaande nadere beschouwing tot de conclusie te moeten komen dat een aantal van hun overtuigingen waaraan nog steeds innig wordt vastgehouden berust op onjuistheid; echter zal blijken dat iedere ware christen dit noodzakelijke trauma zal moeten ondergaan - sommigen eerder, anderen later – om daarna sterker voorwaarts te gaan richting de volledige vervulling van Gods voornemens.

Deze versie van *Jehovah Zelf Is Koning Geworden* (laatste editie) is opnieuw geformatteerd, wat wil zeggen dat er naar aanleiding van de online versie slechts kleine wijzigingen zijn toegepast, zoals bijvoorbeeld grammatica en spelling. In de afgedrukte fysieke versie ontbreken ook de talrijke voetnoten met hyperlinks naar verschillende nieuwsartikelen en ander ondersteunend referentiemateriaal welke via het internet beschikbaar zijn. Deze verwijzingen zijn echter wel beschikbaar in de elektronische (epub) publicatie en zijn eveneens terug te vinden in de PDF-versies van dit boek. Deze informatie is ook beschikbaar in het Engels in de vorm van een gratis te beluisteren audioboek, zowel via online streaming alsook d.m.v. een downloadbare versie (versie uit 2010).

Nederlandstalige versie: <http://jehovahs-getuigen.com/>

Engelstalige versie: <http://jehovah-is-king.com>

Opmerking: Zowel de Nederlandstalige- als de Engelstalige versies zijn gratis te lezen op de bovengenoemde websites. Het fysieke boek "Jehovah Zelf is Koning Geworden" wordt zonder enige winst tegen kostprijs bij de betere boekhandel verkocht. Men betaalt feitelijk alleen voor de koft, het papier de drukkosten en de eventuele verzendkosten.

Tenzij anders vermeld, zijn alle gebruikte Bijbelcitaten afkomstig uit de Nieuwe-Wereldvertaling van de Heilige Schrift, uitgegeven door de Watchtower Bible and Tract Society. De Bijbelcitaten zijn te herkennen doordat deze dikgedrukt zijn. Daarnaast zijn alle Bijbelcitaten in de Nederlandse vertaling van het boek *Jehovah Zelf Is Koning Geworden* rechtstreeks gekopieërd uit de Nederlandstalige online Bijbel van jw.org.

Korte boodschap van de Nederlandse vertaler:

Een kleine twee jaar heeft het mij gekost om dit boek onder leiding van het gebed zo goed en zo nauwkeurig mogelijk uit het Engels te vertalen. Ik heb geen universitaire opleiding gevolgd tot vertaler, noch ben ik gediplomeerd neerlandicus. Ik ben dankzij mijn ouders vanaf jonge leeftijd opgevoed in de Waarheid, maar ik ben echter nooit officieel gedoopt geweest tot een van Jehovah's Getuigen, waardoor ik dus ook nooit ben uitgesloten of mezelf heb teruggetrokken. Mijn biologische vader is bijna tien jaar geleden na een tragisch ongeluk helaas overleden en het feit dat hij als gelovig Jehovah's Getuige meerdere bloedtransfusies heeft geweigerd heeft mij ertoe bewogen om een groot persoonlijk onderzoek te verrichten naar de plaats die God en zijn woord de Bijbel in mijn eigen leven innemen.

Helaas staat het internet vol met bronnen en websites van afvalligen en tegenstanders van de Waarheid die niets liever doen dan met modder gooien naar Jehovah's Getuigen, waarbij ik bij hen weinig tot geen bewijzen kan vinden dat zij ook maar enige vorm van liefde hebben voor Jehovah. Ik merkte op dat zij er veelal genoeg in scheppen om de Wachttorens-organisatie te beschimpen en te bespugen, met als doel om zo veel mogelijk schapen weg te lokken uit het midden van Gods volk. Veel van deze tegenstanders proberen om volgelingen voor zichzelf te creëren of om mensen te overtuigen van heidense en valse leerstellingen die op geen enkele manier worden ondersteund door de Bijbel zelf.

Kort samengevat zijn er voor mij persoonlijk een aantal belangrijke redenen waaruit blijkt dat Jehovah de Wachttorens-organisatie heeft gebruikt om zijn wil in vervulling te laten gaan. Ten eerste is er geen enkele organisatie ter wereld die in vele honderden talen het predikingswerk over de gehele bewoonde aarde heeft volbracht. Jehovah's Getuigen zijn de enigen die beschouwd kunnen worden als diegenen die ervoor hebben gezorgd dat de profetie in Mattheüs 24:14 in vervulling is gegaan. Ten tweede vormen Jehovah's Getuigen de enige christelijke organisatie waar dan ook ter wereld die actief de echte naam van God verkondigt en verheerlijkt. Het modelgebed waarmee Christus zijn discipelen leerde bidden begint niet zonder reden met de bekende woorden: 'Onze Vader in de hemel... UW NAAM worde geheiligd.' Behalve het bovenstaande is het Wachttorengenootschap ook de enige christelijke organisatie die Genesis 3:15 op de juiste wijze heeft geïnterpreteerd.

Na duizenden en nog eens duizenden uren van onderzoek ben ik uiteindelijk terechtgekomen bij Robert King. Naast het feit dat Robert bepaalde (voor Jehovah's Getuigen) gevoelige onderwerpen aansnijdt, biedt hij aan de hand van Gods woord de Bijbel ook een duidelijke en heldere verklaring waarom bepaalde zaken die het Wachttorengenootschap verkondigt niet blijken te kloppen (denk hierbij aan de bekende term 'nieuw licht') en hij legt naadloos de link met de Bijbelse profetie. Gaandeweg ontdekte ik dat Robert een oprechte liefde aan de dag legt ten aanzien van Jehovah en Christus, en dat hij mij en vele anderen antwoorden kon geven ten aanzien van kwesties waarover het Wachttorengenootschap bij mij alleen nog maar meer vragen

deed rijzen. Het feit dat de organisatie wereldwijd onder vuur ligt vanwege diverse problemen die in het boek van Robert King uitvoerig worden besproken heeft ertoe geleid dat ik aan de hand van de Heilige Schrift nu eindelijk begrijp waarom al deze dingen plaatsvinden onder Gods volk. De Bijbel spoort ware christenen aan om leerstellingen te toetsen aan Gods woord om erachter te kunnen komen of die leerstellingen daadwerkelijk uit God voortkomen. De leerstellingen van het Wachttorengenootschap vormen hierop geen uitzondering, en indien iemand van mening is dat de leerstellingen van het Wachttorengenootschap vrijgesteld zijn van verder onderzoek zou ik graag willen vragen onder wiens autoriteit dit dan mag worden gesteld.

Nadat ik de kennis uit het boek *Jehovah Himself Has Become King* tot mij had genomen voelde ik mij verplicht om deze kennis te delen met anderen die een oprechte liefde bezitten voor de Waarheid: zij die bereid zijn om kritisch de Schrift te willen onderzoeken en een godvruchtige vrees voor Jehovah aan de dag leggen. Tot op de dag van vandaag is het nog niemand gelukt om de informatie uit dit boek aan de hand van Gods woord de Bijbel te kunnen ontkrachten. Vele duizenden gemeenteouderlingen hebben dit boek onder ogen gekregen. Zelfs de leden van het Besturend Lichaam zijn op de hoogte van het bestaan van dit boek. Het is op z'n minst opmerkelijk te noemen dat bepaalde zaken die Robert King al vele jaren geleden in zijn boek verkondigde, pas jaren later door het Besturend Lichaam werden overgenomen en door Bethel werden geïntroduceerd als zijnde 'nieuw licht'. Dit vormt voor mij een van de vele bewijzen dat Robert King beschikt over een enorme hoeveelheid inzicht in de Heilige Schrift en met name de profetieën. Ik nodig bij dezen dus ook een ieder die Jehovah en Christus een warm hart toedraagt uit om aan de hand van Gods woord de Bijbel de inhoud van dit boek kritisch te onderzoeken in plaats van het boek of zijn auteur te veroordelen zonder zich eerst te hebben verdiept in de materie. Ik durf met volle zekerheid te stellen dat dit boek het geloof van iedere Jehovah's Getuige alleen maar verder zal versterken en dat dit boek een inkijk geeft in de 'goed bewaarde geheimen' waar Jehovah God in zijn woord de Bijbel naar verwijst!

Mocht u als lezer bepaalde typfouten of grammaticale fouten tegenkomen, dan wil ik u vriendelijk verzoeken om dit aan mij te melden via een e-mailtje (p.hettinga@gmail.com), zodat ik deze foutjes kan corrigeren in het originele document.

Tot slot wil ik u, zoals Robert King altijd zegt, Jehovah's zegen toewensen in uw zoektocht naar de Waarheid.

– Paul Hettinga

VOORWOORD

Welkom bij deze derde en verbeterde referentie-uitgave van het boek *Jehovah Zelf Is Koning Geworden!*

Lezers die op zoek zijn naar een anti-Jehovah's Getuigen- boodschap zullen ernstig teleurgesteld zijn in dit boek. De kernboodschap van dit boek is net zo simpel als onwrikbaar: in onze huidige moderne tijd zijn Jehovah's Getuigen Gods volk te midden van dit verderfelijke goddeloze samenstel van dingen waarbij de allergrootste climax in razendsnel tempo naderbij komt, waarna de kwestie omtrent de soevereiniteit van Jehovah God eens en voor altijd beslecht zal worden.

Het is ironisch om op te moeten merken dat terwijl dit boek nadrukkelijk en openhartig is geschreven, gezien vanuit een pro-Getuigeperspectief, de gewone broeder of zuster uit de gemeenschap van Jehovah's Getuigen zich door dit boek waarschijnlijk beledigd zal voelen, omdat dit boek hen dwingt om een persoonlijke inspanning te leveren waarbij kritisch moet worden gekeken naar de diepgewortelde, langdurig gekoesterde organisatorische leerstellingen die niet langer onvoorwaardelijk worden ondersteund vanwege de enorme groeiende hoeveelheid aan zowel seculier bewijs als bewijs dat rechtstreeks afkomstig is uit de Schrift. – Het kritisch onderzoeken van deze bewijzen welke ingaan tegen de uitgestippelde richting van het leiderschap van de Wachttorens-organisatie zelf, kan ertoe leiden dat de persoon in kwestie binnen zijn of haar gemeente gemarkeerd wordt, of erger nog: in het slechtste geval wordt uitgesloten en vervolgens verstoten wordt door familie, vrienden en bekenden.

De snel veranderende situatie op het wereldtoneel, de valse verwachtingen welke door het Wachttorengenootschap zelf zijn gekweekt en aangemoedigd, en de opstapelende problematiek binnen de organisatie zelf, die in rap tempo publiekelijke bekendheid verwerft, terwijl deze problemen er aan de andere kant toe bijdragen dat broeders en zusters hierdoor struikelen in hun geloof als gevolg van deze zaken, duiden aan dat de urgentie van deze kwesties van uitermate groot belang is voor de dienaren van Jehovah God.

Vergist u zich echter niet: de informatie welke in dit document wordt gegeven geeft weinig reden tot verheuging en zal zowel de anti-Jehovah's Getuigen als de pro-Jehovah's getuigen niet gelukkig stemmen.

Dientengevolge wordt de auteur, Robert King, door *beide* kampen geminacht, ondanks het feit dat hij onvoorwaardelijk doorgaat met het publiekelijk uitdragen van zijn stellige overtuiging dat hij blijft erkennen dat alleen Jehovah's Getuigen de Waarheid kennen, en zich dus in de positie bevinden waarin zij zowel het

voorrecht evenals de verantwoordelijkheid bezitten met betrekking tot de bediening als zijnde de ambassadeurs en makers van discipelen.

Het zal u waarschijnlijk verbazen dat nergens in alle brieven, essays en bulletins welke door Robert King door de jaren heen zijn geschreven, hij ooit heeft gepleit voor een beweging van reformatie of wat voor poging dan ook om de problemen op te lossen die als een corrosieve invloed werken binnen zowel de gemeente als binnen de organisatie. Ondanks dat wordt hij toch beschuldigd en bestempeld als afvallige en als een tegenstander. Hij is beschuldigd van het najagen van zijn eigen volgelingen. Er wordt hem verweten dat hij door zijn zogenaamde trots zichzelf plaatst boven de wijsheid en het inzicht van de leiders van het Wachttorengenootschap, welke door Jehovah zelf zijn aangesteld door middel van zijn zoon om zodoende het volk van God van vandaag de dag te voorzien van geestelijk voedsel.

Het moet een ontzettende teleurstelling zijn voor al zijn tegenstanders en aanklagers dat Robert King nergens ooit bij een broeder of zuster heeft gesuggereerd of aangemoedigd om de organisatie te verlaten. Keer op keer is altijd precies het tegenovergestelde het geval geweest. Hij moedigt zijn lezers altijd sterk aan om in de organisatie te blijven, ondanks de ernstige zaken die in dit boek uiteen worden gezet. Robert moedigt hen aan te vertrouwen op Jehovah's vermogen om de zaken recht te zetten op de door Hem vastgestelde tijd. Hoewel hij begrijpt dat sommigen zich in situaties bevinden waarbij het niet langer mogelijk is om in de organisatie te blijven vanwege het bestaande beleid binnen de organisatie, waar aangestelde mannen verblijven die meer geïnteresseerd zijn in juridische comités met de bedoeling om mensen te verwijderen en te berispen, in plaats van zich vooral te focussen op de door God gegeven verplichting om in tijden van nood als herder voor Jehovah's schapen te zorgen – raadt hij een dergelijke benadering ook ten stelligste af.

Inderdaad, door dit hele boek heen wordt er op een gepassioneerde wijze een bewustzijn gedemonstreerd omtrent de bestaande problemen en fouten binnen de organisatie, en er wordt aan de hand van de Schrift aangetoond welke redenen eraan ten grondslag liggen waarom deze problemen zich onder Gods volk voordoen, ja, zelfs vandaag de dag in onze moderne tijd.

Dit zijn werkelijke problemen die een grote impact hebben op ons geloof en op ons geweten, en in sommige gevallen zelfs invloed hebben op iemands veiligheid binnen de gemeente. We spreken allang niet meer over slechts een enkeling die vanwege het overmoedige leiderschap van de organisatie door de jaren heen in zijn geloof is gestruikeld.

Echter is het een feit dat geen van deze problemen door een louter sterfelijk mens zal of *kan* worden opgelost.

Indien deze problemen door mensen konden worden verholpen -zelfs door degenen die handelen vanuit de beste intenties –zouden wij immers geen reden hebben om te blijven uitzien en te blijven verlangen naar de eeuwigdurende oplossing welke een direct gevolg zal zijn van de oprichting van het Messiaanse koninkrijk van Jezus Christus. Pogingen welke bedoeld zijn om de problemen die in dit document worden beschreven op te lossen zullen allemaal gedoemd zijn te mislukken, eenvoudigweg omdat lang geleden al werd voorgezegd dat deze problemen voor Gods volk zouden ontstaan in deze moderne tijd. Hoe erg dit ook lijkt in te gaan tegen de menselijke wijze van redeneren en hoe contra-intuïtief men dit alles ook mag vinden, toch kunnen wij juist door het constateren van deze bestaande problemen binnen de Wachttorens-organisatie met zekerheid vaststellen dat Jehovah's Getuigen in deze tijdperiode geïdentificeerd kunnen worden als Gods volk, en niet enkel en alleen door slechts het unieke wereldwijde verkondigingswerk van huis tot huis.

Toch zijn deze problemen die in dit boek uitgebreid worden uitgelicht niet iets nieuws voor Gods volk. De Bijbel staat vol met verslagen over mislukkingen uit het verleden als gevolg van de handelingen door Gods volk of anderzijds het leiderschap van Gods volk met als gevolg dat zij afdwaalden van het pad van Jehovah God.

Deze historische voorbeelden die voor ons zijn vastgelegd in de Bijbel zijn uiteengezet als een waarschuwing voor toekomstige generaties dat Jehovah geen God is van tolerantie. Hij disciplineert degenen van wie hij houdt, en in bijna alle gevallen werden Gods strafmaatregelen gerealiseerd door gebruik te maken van een buitenlandse vijandelijke macht die Gods volk aan zich onderwierp opdat zij zich hun God, die hen uit slavernij had verlost, zouden blijven herinneren, de God die een gezegend en exclusief verbond met hen en hun nakomelingen sloot, waaraan zij ontrouw waren geweest, en om hen eraan te herinneren dat hij een God is die *redding* biedt.

Vandaag de dag geloven reguliere christenen in het algemeen dat ze allemaal op wonderbaarlijke wijze van deze aarde 'weggenomen' zullen worden en zullen opstijgen (rupture) en in de hemel zullen worden opgenomen nog voordat alle rampzalige gebeurtenissen op deze planeet zullen losbarsten tijdens de laatste uren van dit goddeloze samenstel. Zij geloven dat zij vanuit de hemel slechts toeschouwers zullen zijn van de rampen die zich zullen voltrekken over de achtergebleven inwoners van de aarde tijdens een Grote Verdrukking.

Terwijl Jehovah's Getuigen overduidelijk de leer van de 'opname/rupture' afwijzen, zijn ook zij in de situatie terechtgekomen waarin zij er stellig van overtuigd zijn dat zij op de een of andere manier op miraculeuze wijze beschermd zullen worden gedurende die aankomende laatste dagen, zelfs wanneer het gehele christendom zal worden vernietigd. Getuigen geloven dat wanneer de slechte krachten van Satan zich uiteindelijk volledig zullen richten op Gods volk, het zal zijn alsof zij Jehovah's oogbol aanraken, en dat God

dan plotseling zal ingrijpen en zal afrekenen met de vijanden van Gods volk, terwijl de broeders en zusters dit alles zullen aanschouwen wanneer Gods oordeel ten uitvoer zal worden gebracht met betrekking tot hun vijanden, waarna zij vervolgens een paradijselijke aarde zullen erven.

Dit is tenslotte wat het leiderschap van Jehovah's Getuigen de broeders en zusters hebben doen laten geloven. Er wordt op de aankomende pagina's aanzienlijk veel tijd besteed aan het onderzoeken van de bewijzen uit de Schrift welke leiden tot de omverwerping van deze smadelijke denkwijze.

Helaas zal de meerderheid van de Jehovah's Getuigen zonder enige vorm van onderzoek standvastig en botweg de bewijzen die in de Bijbel gevonden kunnen worden, en voor het gemak van de lezer zijn samengevoegd in dit boek, pertinent verwerpen, simpelweg omdat het allemaal in strijd is met de gepubliceerde meningen van het leiderschap van de organisatie.

Ook dit valt weer te herleiden tot een Bijbels en historisch precedent en zou dus ook geen verrassing moeten zijn.

Het is een somber en geïsoleerd leven, om jezelf te bevinden in een positie waarbij men de noodzaak ziet om een verkondiger te worden van het komende oordeel van Jehovah over zijn eigen volk. Het leidt tot haat, wrok en het uitgesloten worden door degenen die op een bepaald moment samen met jou aanbedding verrichtten en die jou ooit een broeder noemden.

In Bijbelse tijden stonden deze mannen bekend onder de term 'profeet'. Tegenwoordig associëren mensen deze term met prognosticators, mensen die speculeren en raden wat mogelijk zou kunnen gebeuren – waarbij zij het soms toevallig bij het juiste eind hebben.

In Bijbelse tijden was een profeet echter niet iemand die louter speculeerde over de toekomst. Een profeet was iemand die aankondigde dat er een oordeel zou komen vanuit de Allerhoogste, namelijk Jehovah zelf. Het was de profeet die het uitschreeuwde in de hoop dat het volk tot berouw zou komen en dat zij zich zouden afkeren van de verkeerde weg die zij waren ingeslagen. Een weg die rechtstreeks inging tegen de wil van Jehovah, zelfs indien de straf niet meer kon worden afgewend. Het was de opdracht van de profeet welke vereiste dat Gods volk vooraf aan de tenuitvoerlegging van het oordeel wist dat wanneer de straf in alle hevigheid losbarstte, Gods volk hun hart niet zouden verliezen, alsof hun God hen volledig had verlaten. Een profeet bekleedde een positie van grote verantwoordelijkheid om zodoende Gods volk te helpen begrijpen waarom Jehovah zijn volk kastijde *terwijl* hij zichzelf *tegelijktijd* ook bevond in oppositie welke inging tegen het bestuur en leiderschap van Gods volk.

Uiteindelijk was het een hele ondankbare taak om te doen.

Nergens in de Bijbel vinden we ook maar een enkel voorbeeld waaruit blijkt dat Gods volk een profeet bedankte voor de vernietigende woorden van veroordeling en godvruchtige toewijding met betrekking tot het luid en duidelijk uitspreken van de dingen die Jehovah afkeurde binnen zijn natie. In werkelijkheid heeft Gods volk een lange geschiedenis als het gaat om het *doden* van degenen die door God werden geroepen om hem te dienen als een aankondiger ten aanzien van een naderend oordeel.

In het licht van het bovenstaande mogen we niet zo traag van begrip zijn door te veronderstellen dat zoiets vandaag de dag zou gebeuren, vooral onder Gods eigen volk, welke mensen zijn die de Waarheid *liefhebben*.

We krijgen vanuit de Bijbel de verzekering dat diegenen die zich openlijk uitspreken over bedrieglijke redeneringen, misleidende conclusies en Godonterende leerstellingen, razendsnel door Gods eigen volk zullen worden verworpen gedurende het eind van de laatste dagen. Als dit immers niet het geval zou zijn geweest, zou Jehovah er ook niet op hebben toegezien dat de Bijbel vol staat met vermeldingen die in het verleden werden opgetekend die dienen als bewijs dat deze zaken ook in het verleden hebben plaatsgevonden en daarnaast als bewijs dienen dat deze zaken in de toekomst nogmaals zouden plaatsvinden... Dit geldt ook voor hetgeen wat Jehovah zal doen als vergelding tegen hen die verantwoordelijk zijn voor het doden van degenen die Hij uitzendt.

Zonder enige twijfel valt er veel te overwegen naar aanleiding van de informatie die men op de vele bladzijden van dit document kan terugvinden... een werkelijke overvloed aan Schriftuurlijk referentiemateriaal om kritisch en nauwkeurig te onderzoeken onder geestelijke leiding van het gebed. Degenen die oprechte vragen hebben naar aanleiding van de informatie uit dit boek worden van harte uitgenodigd om contact op te nemen met Robert King, aangezien dit boek slechts een beknopt topje van de ijsberg omvat. Hij heeft openhartig gereageerd op zowel beschuldigingen van mensen alsook op onderzoeksvragen, zowel in het openbaar als anoniem op internet.

Tot slot: dit is de derde en vermoedelijk ook (gezien de snelle veranderingen op het wereldtoneel) de laatste uitgave van het boek *Jehovah Zelf Is Koning Geworden*.

Het boek is volledig bijgewerkt, zodat de lezer ervan kan genieten op een breed scala aan elektronische platforms, evenals het wat meer traditionele formaat zoals een hardcopy in boekvorm.

Deze derde uitgave kan ook worden beschouwd als de definitieve referentie-editie, omdat deze nu ook beschikt over de nieuwe indexeringen, zowel op onderwerp als op Schriftplaatsen. Robert heeft informatieve en ondersteunende hyperlinks toegevoegd (digitale versie), zodat de lezer waar mogelijk wordt voorzien van extra verduidelijking en toelichting speciaal voor hen die behoefte hebben aan extra referentiemateriaal.

Resterende typografische fouten zijn ook gecorrigeerd (originele Engelse versie). Daarnaast zijn er ook naar aanleiding van de recente ontwikkelingen met betrekking tot de opvattingen van de organisatie wijzigingen aangebracht waar nodig en is dit ook meegenomen in het materiaal.

Verder is er de hoop dat de lezer waardering kan opbrengen voor de grote liefde en zorgvuldigheid waarmee deze Derde Editie tot stand is gekomen.

Immers, in tegenstelling tot de mening van degenen die Robert Kings inspanningen bagatelliseren (tegenstanders van Jehovah's Getuigen alsook de voorstanders van Jehovah's Getuigen), is het doel van dit boek om mensen aan te zetten en aan te moedigen, en niet om iemands geloof naar beneden te halen of af te breken, noch om iemands geloof te vervangen, noch om volgelingen te creëren, maar om broeders en zusters voor te bereiden op het komende oordeel over Gods volk, omdat *Jehovah Zelf Koning Is Geworden!*

Of, zoals de apostel Paulus ons helpt te herinneren:

Want we hebben een strijd te voeren, niet tegen vlees en bloed, maar tegen de regeringen, tegen de autoriteiten, tegen de wereldheersers van deze duisternis, tegen de slechte geestenmachten in de hemelse gewesten (Efeziërs 6:12 – Nieuwe-Wereldvertaling).

For ours is not a conflict with mere flesh and blood, but with the despotisms, the empires, the forces that control and govern this dark world – the spiritual hosts of evil arrayed against us in the heavenly warfare (Ephesians 6:12, *Weymouth New Testament*).

— Timothy B. Kline, 7 februari 2016

INLEIDING

Terugkijkend lijkt het erop dat het zaadje van dit boek ongeveer vijfenveertig jaar geleden werd geplant in mijn gedachten. Ik herinner me nog heel goed de eerste keer dat ik de Bijbel opensloeg met de bedoeling om te proberen de heilige geheimen die deze bevatte te kunnen begrijpen. Het was een prachtige, zonnige zomerdag en ik zat in mijn achtertuin in het gras, terwijl ik achteroverleunde tegen mijn favoriete esdoorn. Ik wilde me in alle haast meteen richten op de kern van het verhaal, dus begon ik meteen het laatste boek van de Bijbel te lezen: Openbaring.

Niets van wat ik las greep me werkelijk aan, totdat ik bij het twaalfde hoofdstuk aankwam. Toen voelde het alsof ik werd getroffen door een bliksemflits! Satan de Duivel misleidt de hele wereld en hij zou eveneens uit de hemel worden geworpen en zou al zijn woede richten op de aarde. Ineens begreep ik de situatie waarin de wereld zich bevond. Er heerste een grote slechte invloed over de mensheid. Dit verklaarde alles.

Ik begon onmiddellijk te prediken. Helaas voor haar liep er op dat moment een jonge vrouw voorbij op straat. Ik sprak haar aan met mijn King James-bijbel in de hand en probeerde haar uit te leggen dat de Duivel achter de hele façade zat die wij beschaving noemen. Ik kan me niet herinneren dat zij ook maar een woord tegen mij sprak, maar ik herinner me haar blik van paniek en angst terwijl ze probeerde een uitvlucht te vinden om zo snel als ze kon het gesprek te beëindigen en van mij weg te vluchten.

Echter bleef ik alleen achter met de verwarrende vraag: was Satan op dat moment al naar beneden geslingerd of was dat iets wat in de toekomst nog zou gaan gebeuren?

Kort na mijn openbaring onder de eerder beschreven schaduwrijke boom kwam ik in het bezit van een houten kist vol met Wachtorenpublicaties, welke ik in korte tijd gulzig verslond. Als gevolg van het feit dat ik in de loop van die zomer vrijwel elk boek had gelezen dat het Wachttorengenootschap had gepubliceerd tussen 1950 tot 1970, raakte ik ervan overtuigd dat de demonen al in 1914 uit de hemel werden geworpen als een rechtstreeks gevolg van Christus, aan wie het Koninkrijk toen zou zijn gegeven. Het hele verhaal *leek* perfect te kloppen. Ook de Eerste Wereldoorlog begon precies zoals werd aangegeven in de zeventiendenchronologie. Ik werd in 1977 gedoopt als een van Jehovah's Getuigen en ik begon toen meteen gemotiveerd aan de bediening.

Echter begon ik in 1996 opeens de Bijbel opnieuw grondig te lezen. Het is overigens niet zo dat ik was gestopt met het bestuderen van de Geschriften. Als ouderling en als speciale pionier hield ik plichtsgetrouw gelijke tred met al het studiemateriaal, evenals de wekelijkse Bijbellezingen. Echter, in oktober 1996 heb ik zonder specifieke reden de Bijbel opengeslagen in het midden van het boek Ezechiël, waarop ik begon te lezen en ik niet meer kon stoppen. Daarop las ik elke dag vele uren achter elkaar. In die periode was ik een tijd werkloos, dus las ik soms van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat, de hele dag door. Ik las alle boeken van de profeten keer op keer opnieuw. Terwijl ik verderging met mijn

leesmarathon, welke al maanden lang duurde, werd het mij geleidelijk aan duidelijk dat mijn onverklaarbare geobsedeerdheid door de profeten het gevolg was van het feit dat ik gezalfd was.

Omstreeks diezelfde tijd begon ik een beetje te spelen met de laptop van mijn vrouw. Toen ik als sceptische digibeet bekend begon te raken met dit nieuwe digitale hulpmiddel begon ik langzaam de computer te omarmen.

In ieder geval kwam in de loop van 2001-2002 de geheime relatie tussen het Wachttorengenootschap en de Verenigde Naties aan het licht, rond dezelfde periode dat de wereldse media hun aandacht vestigden op de beschamende oorlog die de Wachttorens-organisatie voerde tegen de slachtoffers van seksueel kindermisbruik. Op dat moment vielen alle puzzelstukjes in mijn gedachten op hun plek. Er zal een toekomstig oordeel over het huis van God worden geveld dat samen zal vallen met de authentieke wederkomst van Christus en de verdrijving van de Duivel uit de hemel. Ik voelde me gedwongen om mezelf online te laten horen, hoewel dit eerst echter anoniem was. Toen het aantal artikelen zich begon op te stapelen, stelde iemand uit mijn omgeving voor om een boek te schrijven. Hierop werd in 2005 de eerste uitgave van *Jehovah Zelf Is Koning Geworden* gepubliceerd.

Voordat ik overging tot publicatie, had ik eerst een enorme mailingcampagne opgezet, waarbij ik iedere koninkrijkszaal in de Verenigde Staten, Canada, Engeland, Nieuw-Zeeland en Australië heb aangeschreven, waarbij ik de betreffende ouderlingen op de hoogte heb gesteld van het politieke partnerschap tussen het Wachttorengenootschap en de VN, evenals van de gevolgen ten aanzien van de ontrouw vanuit Bethel. Ook gaf ik een kopie ervan aan de ouderlingen van mijn eigen gemeente en vertelde hun dat ik het Wachttorengenootschap publiekelijk had beschuldigd van afvalligheid. Dit betekende tegelijkertijd het einde van mijn anonimiteit. Als gevolg van mijn bovenstaande handelingen ging een commissie van ouderlingen uiteindelijk aan de slag met het opzetten van een procedure om mij uit te kunnen sluiten van de organisatie. Na enkele maanden maakte ik aan het comité van ouderlingen bekend dat ik het manuscript van mijn boek zojuist naar een uitgever had gestuurd, waardoor zij geen ander alternatief hadden dan om mij als een afvallige te bestempelen en vervolgens uit te sluiten.

Het laatste wat ik tegen de ouderlingen zei toen ik voor de laatste keer die koninkrijkszaal verliet was dat er een nieuwe wereldoorlog aan zou komen. Op dat moment waren ze er waarschijnlijk al van overtuigd dat ik gek was, maar ik zei dat omdat het nu mijn stelligste overtuiging is dat de Duivel niet in 1914 uit de hemel werd geslingerd, en dat zijn uitzetting uit de hemel een direct bewijs zal vormen voor het feit dat de vrede van de aarde zal verdwijnen en dat dit ook zal worden bewezen doordat de profetische gebeurtenissen zullen uitkomen waarover Jehovah's Getuigen in de veronderstelling verkeren dat deze reeds zijn uitgekomen en al lang geleden hebben plaatsgevonden. Waarom zou ik niet mogen proberen om die boodschap over te brengen aan Jehovah's Getuigen?

De bovenstaande situatie vond elf jaar geleden plaats. Nu op dit moment lijkt een derde wereldoorlog echter niet zo vergezocht. Maar hoe kan het dan toch mogelijk zijn dat een persoon die als een gevaarlijke afvallige wordt beschouwd toch beschikt over authentieke inzichten of anderzijds beschikt over iets van geestelijke waarde? Houd echter in gedachten dat Jezus ook op dezelfde manier werd beschouwd. Hij werd ervan beschuldigd op één lijn te liggen met Beëlzebub, beschuldigd dat hij een dronkaard en een veelvraat was, en hij werd een vriend genoemd van verachtelijke belastinginnemers en zondaars. Als reactie daarop zei Jezus: **'Wijsheid blijkt uit de resultaten'** (Matt. 11:19).

Met andere woorden, wat waren deze resultaten? Welke invloed heeft Jezus gehad? De feiten spreken voor zich.

Terwijl ditzelfde principe wordt toegepast, hebben verspreid over meer dan een decennium tienduizenden Jehovah's Getuigen en geïnteresseerde personen hun blik geworpen op de online versie of op de papieren versie van dit boek. Hoe werd deze informatie door hen ontvangen?

Welk effect heeft dit gehad op deze lezers? Heeft dit hun geloof verwoest of juist versterkt?

Hieronder staan enkele van hun reacties.

Robert King

Veel mensen zijn bang om iets te lezen dat geschreven is door iemand anders dan de Wachttorens-organisatie. Dit is niet zonder reden, omdat leesmateriaal afkomstig van afvalligen iemands geloof in Jehovah en Jezus kan vernietigen. Jehovah Zelf Is Koning Geworden had echter het tegenovergestelde effect op mij. Mijn geloof in de toekomstige gebeurtenissen is nog nooit zo sterk geweest. Ik had altijd het gevoel dat er bij de Wachttorens-organisatie iets miste wanneer het gaat om het verklaren van profetische materie. Dit boek verklaart de profetieën van A tot Z zonder de Geschriften te verdraaien. De Bijbel is voor mij nu eindelijk begrijpelijk geworden. – Kevin B

Ik heb in mijn leven een enorme hoeveelheid aan profetische lectuur gelezen en ik moet daarom ook eerlijk toegeven dat Robert Kings werk ongeëvenaard is en ver staat boven de rest. Zijn werk is meer dan bijzonder te noemen. Indien u intens verlangt naar antwoorden ten aanzien van Jehovah's plan voor de toekomst is dit uw kans om deze antwoorden te krijgen. 'Dit betekent eeuwig leven, dat ze u leren kennen, de enige ware God, en ook degene die u hebt gestuurd, Jezus Christus' (Johannes 17:3). Bedankt broeder Robert, voor al uw liefdevolle inspanningen en uw harde werk, en moge u voortgaan met behulp van Jehovah's overvloedige zegen. - Kevin Flynn

*Ik moet zeggen dat het boek Jehovah Zelf Is Koning Geworden mijn geestelijke leven enorm heeft beïnvloed. Dit boek heeft me geholpen om geestelijke struikelblokken te kunnen overwinnen. Het heeft geleid tot een toename van mijn begrip als het gaat om nauwkeurige kennis van de Bijbel, evenals mijn kennis ten aanzien van Bijbelse profetieën, en ik sta niet langer stil in mijn leven, maar ik ben nu eindelijk in staat om weer vooruit te komen en ik blijf doorgaan met geestelijk groeien en verder werken aan het opbouwen van mijn persoonlijke relatie met onze hemelse Vader, Jehovah. Het boek is zeer goed geschreven, met nauwkeurige kennis, en bevat een overvloed aan krachtige inzichten. Bedankt, meneer King.
- Leonard K. Flynn*

De meeste boeken hebben vernieuwde uitgaves nodig vanwege nieuwe beschikbare informatie of 'nieuw licht'. Dit boek bevat echter dezelfde waarheid als de eerste uitgave, waardoor het vertrouwen wordt gewekt dat Jehovah de bron is van zijn licht. Een van de duidelijke redenen waaruit de noodzaak blijkt voor latere herzieningen en uitgaven van lectuur is om bij te kunnen blijven met het steeds maar weer veranderende begrip over profetie vanuit het Wachttorengenootschap. De boodschap in dit boek is er niet op gericht om Jehovah's Getuigen in diskrediet te brengen. Integendeel juist, het levert door middel van Jehovah's geschreven woord het bewijs dat het Wachttorengenootschap de enige ware bron is die de fundamentele Bijbelse waarheden verkondigt. De ironie van dit alles wordt blootgelegd door Roberts uitleg en toepassing van 2 Thessalonicenzen 2:1-12. - Joe Dman

Dit boek heeft mij veel stof tot nadenken gegeven, vooral als het gaat om het anticiperen op de grote gebeurtenissen die in de nabije toekomst zullen plaatsvinden. - L

Dit boek heeft mijn dorst naar Gods Woord doen toenemen, in het bijzonder mijn interesse in de profeten en hoe Jehovah's oordelen zijn volk zullen beïnvloeden. Goed geschreven en in harmonie met de Schrift. - Sam

Jehovah Zelf Is Koning Geworden is een boek dat antwoorden probeert te bieden op alle vragen die Jehovah's Getuigen terecht zouden kunnen stellen. Vragen zoals: 'Welke rol speelt Gods organisatie gedurende de laatste dagen die nog voor ons liggen, en waarom bestaat er in het geestelijke paradijs zo ontzettend veel ondragelijke pijn voor de slachtoffers van kindermisbruik?' Het zou duidelijk moeten zijn waarom er als het ware een grote behoefte bestaat aan een stem in de wildernis, een Jeremia-achtige wachter, wiens stem weerklinkt buiten de muren van de institutie welke bekendstaat als de Wachttorens-organisatie. De Wachttorens-organisatie is zich zonder meer bewust van het feit dat zich een groeiend aantal ontevreden Jehovah's Getuigen binnen de organisatie bevindt. Velen van hen zijn verzwakt in hun geloof en zijn ontmoedigd geraakt. Sommigen hebben ervoor gekozen zich van de organisatie te distantiëren. Anderen hebben besloten om stilletjes op de achtergrond te vervagen. Waarlijk, Jehovah's woorden zijn van toepassing op het leiderschap van de organisatie in deze kritieke tijd: 'Zijn wachters zijn blind, ze merken helemaal niets. Ze zijn allemaal honden die stom zijn en niet kunnen blaffen. Hijgend liggen ze op de grond, ze zijn gek op luieren...' (Jesaja 56:10).

Ik ben er nu van overtuigd dat Bethels flitsen van 'nieuw licht' vandaan komen uit Jehovah Zelf Is Koning Geworden terwijl zij proberen grip te krijgen op het groeiende aantal Jehovah's Getuigen die zich haastig naar de uitgang van de organisatie begeven. Dit boek is een must-read voor alle Jehovah's Getuigen en dit boek heeft eveneens geholpen bij het terugvinden van een aantal van Jehovah's kostbare verloren schapen en heeft geholpen bij het verbinden en verzorgen van hun geestelijke wonden.

Robert beschikt over een groot buffet van geestelijk voedsel en de gave om door middel van dit boek geestelijk onderricht over te brengen op de lezer. Bij het lezen van zijn boek kan het een tijdje duren om de zware kost te verteren, vooral als men beschikt over de oogkleppen van de Wachttorens-organisatie. Echter, indien uw hart zuiver is en u tot Jehovah bidt voor inzicht, dan zal dit alles ineens begrijpelijk voor u zijn. 'Je hebt het allemaal gehoord en gezien. Ga je het niet bekendmaken? Vanaf nu kondig ik je nieuwe dingen aan, goed bewaarde geheimen die je onbekend waren' (Jesaja 48:6). Het is nu dringend en de tijd is nu aangebroken voor alle liefhebbers van Waarheid om dit boek volledig tot u te nemen. Uw leven zal afhangen van wat u in dit boek leert en hoe u deze kennis in de nabije toekomst kunt gebruiken. Met behulp van deze kennis en de liefde en goedheid van Jehovah zult u in staat zijn om juiste beslissingen te nemen zodra de dingen vreselijk mis zullen gaan voor het leiderschap van het Wachttorensgezelschap. - Joseph S. Schiess

Ik ben sinds het midden van de jaren zestig een actief Jehovah's Getuige. Gedurende al die jaren heb ik uit verschillende bronnen heel veel literatuur gelezen met betrekking tot eindtijdprophetieën. Ik kan daarom ook met volledige oprechtheid en eerlijkheid zeggen: van alle informatie die ik ben tegengekomen gedurende al die vele jaren, is deze informatie de meest redelijke verklaring van profetieën die ik ooit ben tegengekomen. Er is niet alleen een goede logische verklaring voor veel van de geschriften, maar het is daarnaast ook vrijwel onmogelijk om te ontsnappen aan de bijna oorverdovende 'Ring of Truth' die uit dit boek resoneert. Ik zou elke JG willen aansporen het zelf te lezen en vervolgens hier een eigen conclusie uit te trekken.

- Erik

In 2010 dacht ik er sterk aan om de organisatie te verlaten, omdat ik het doodsaaï vond wanneer ik de profetieën van Jesaja, Daniël en Ezechiël las. Ook bevond ik me niet in een positie waarin ik deze boeken kon begrijpen. Zoals iedereen weet leert het Wachttorensgezelschap dat alle belangrijke profetieën reeds terug in 1914 werden vervuld. Ook zag ik met eigen ogen dat er veel slechte dingen gebeuren binnen de organisatie, zelfs onder ouderlingen en dienaren in de bediening en kringopziensers. Vandaar dat ik in mijn hart mezelf de oprechte vraag stelde: 'Is dit Jehovah's volk?'

Het kwam door mijn vrouw dat ik naar de koninkrijkszaal ging, want tot op de dag van vandaag is ze altijd een hele goede vrouw voor mij gebleven. Echter wilde ik weg uit de organisatie, ik was helemaal depressief. Ik vroeg in gebed waar ik de waarheid zou kunnen vinden.

Op een dag in 2010 typte ik 'Jehovah' in de Google-zoekmachine en kwam ik terecht bij Jehovah Zelf Is Koning Geworden. WHOOSH, ik werd weggeblazen! Na het boek een keer gelezen te hebben begon ik weer opnieuw geloof te stellen in Jehovah en Jezus... Een nieuw licht flipte op mij, net zoals het licht van Jezus op Paulus flipte op de weg naar Damascus, en opende mijn verblinde ogen. Ik heb het gevoel alsof Jehovah zelf mij heeft gered en mij ervan heeft weerhouden van de waarheid weg te gaan... Waarlijk, ik houd van Jehovah en Jezus, niet vanwege mijn vrouw, maar vanwege de waarheid die ik in dit boek heb gevonden. - Basavaraj uit North Karnataka

Toen ik voor het eerst het hoofdstuk las dat betrekking had op de profetieën van Amos, was ik verbijsterd. De boodschap van de profetieën uit de Bijbel schokten mij. - E.V.G.

Dit boek herstelde niet alleen mijn vertrouwen in het feit dat God het kwaad dat binnen de organisatie plaatsvindt niet goedkeurt, maar tegelijkertijd werd mijn geloof in Gods voornemen met betrekking tot Jehovah's Getuigen daarmee ook hersteld - iets wat ik anders niet voor mogelijk zou hebben gehouden. Als je iemand kent die ontevreden is binnen de organisatie of iemand die in zijn of haar geloof is gestruikeld, dring er dan bij hen op aan om dit boek te lezen! - LT

In mijn hele leven als Jehovah's Getuige, vanaf de dag van mijn doop tot aan de tijd dat ik een reguliere pionier werd, tot aan het moment dat ik drie jaar geleden gedwongen werd de gemeente te verlaten, heb ik de meeste profetieën in de Bijbel nooit echt begrepen of gewaardeerd, totdat ik dit boek had gevonden en gelezen. De profetieën waarvan we dachten dat ze zo moeilijk te verteren waren zijn nu eindelijk gemakkelijker te begrijpen door middel van de zeer duidelijke en eenvoudige uitleg in dit boek. En zoals de titel belooft is dit boek daadwerkelijk een 'inleiding voor de apocalyps' en een mindopener die Jehovah's Getuigen en degenen die de Waarheid liefhebben echt zouden moeten lezen om hen voor te bereiden op de overweldigende gebeurtenissen die zullen plaatsvinden in de zeer nabije toekomst.

Ik waardeer het feit dat dit boek mij heeft geholpen om Jehovah God op een dieper niveau te leren kennen en tegelijkertijd mij heeft geholpen om zijn wil nog beter te kunnen begrijpen. Nu kan ik eindelijk de draad weer oppakken nadat ik als kind slachtoffer ben geworden van seksueel misbruik onder het toezicht van de ouderlingen binnen mijn gemeente, waarbij zij en anderen hebben geprobeerd om alles ook nog eens onder het tapijt te vegen en te verbergen voor de buitenwereld. Dit boek dient als een pleister voor al diegenen die geestelijk gewond zijn geraakt of zijn gestruikeld in hun geloof, waarbij dit boek een duidelijke verklaring geeft voor de redenen waarom het Genootschap handelt zoals het doet, en verzekert daarnaast de lezer dat God niet eenvoudigweg een toeschouwer aan de zijlijn is - Hij is nog altijd springlevend! En heel binnenkort zal Hij in beweging komen om de zaken recht te zetten en zijn oordeel te vellen over degenen die zijn schapen hebben misleid en mishandeld...

Dit boek is echt uniek in zijn soort. In tegenstelling tot veel boeken die door anderen zijn gepubliceerd, bekritiseert dit boek niet alleen de organisatie, het biedt ook grondige verklaringen en heldere antwoorden uit de Bijbel welke uw geloof alleen maar zullen versterken.

- K. Vinuya

Als een doorgewinterde Getuige en een liefhebber van de Waarheid heb ik Robert King uitgebreid aan de tand gevoeld en beproefd.

Elke keer weer heeft hij mij zijn ware gezicht getoond. Heel eenvoudig gezegd: deze auteur houdt van Jehovah God en probeert nooit iemand van Hem weg te nemen. Jehovah Zelf Is Koning Geworden heeft mijn geloof in het onzichtbare

opnieuw versterkt en mij eraan herinnerd hoe Jehovah's persoonlijkheid werkelijk is in zijn omgang met mensen: hij staat zijn volk toe om van binnenuit getest te worden aan de hand van wat zij het meest waarderen - hun identiteit. Indien u toe bent aan vast voedsel dat bedoeld is voor geestelijk rijpe mensen en wanneer u genoeg heeft van het zuigen voor druppeltjes melk, zult u genieten van dit leesvoer dat over de profetieën gaat en dan zult u er uiteindelijk achter komen en erkennen dat de laatste inspectie van de gemeente van Jezus Christus nog zal moeten plaatsvinden. – Vilhelm H.

Consequenter en inspirerender ten aanzien van het geloof dan het Wachttorengenootschap; de Waarheid over de Waarheid. - Popeye

Ik zou willen dat ik kon zeggen dat dit het beste boek is dat ik ooit heb gelezen, maar dat kan ik niet. Die eer en lof komt het geïnspireerde woord van God, de Bijbel, toe. Indien u uw leven voorgoed zou willen veranderen en indien u het einde wilt bereiken van uw zoektocht naar de waarheid, lees u dan in over de misleiding van 1914, de grote operatie van Satan, en begin te wandelen op de weg, zodat u werkelijk zult begrijpen wat het betekent om een van Jehovah's Getuigen te zijn. - PEL

Dit boek heeft een enorme impact op mijn leven gehad, en het kwam op een moment dat ik op het punt stond om mijn geloof te verliezen. De informatie in dit boek heeft me geholpen mijn geloof te herstellen en heeft gezorgd voor verlichting ten aanzien van de huidige ontwikkelingen in de wereld en ten aanzien van de ontwikkelingen binnen de organisatie van Jehovah's Getuigen. De verklaringen van de profetieën zijn niets minder dan geweldig en ik geloof dat ze door God zelf zijn geïnspireerd. - AO

Dit boek is een must-read voor hedendaagse Jehovah's Getuigen. Als je ooit het gevoel hebt gehad dat bepaalde dingen niet lijken te kloppen, en wanneer je erachter bent gekomen dat niet alles wat jou in de Koninkrijkszaal wordt geleerd waar blijkt te zijn, dan is dit het boek voor jou. Het zal je inspireren om een frisse blik te werpen op wat de Bijbel werkelijk leert, en deze kennis zal ervoor zorgen dat je weer op de weg zult wandelen die leidt naar een betere relatie met Jehovah en Jezus, die gebaseerd is op geest en waarheid. - MK

Dit boek is voor iedereen die van Jehovah houdt, maar die worstelt met een slecht gevoel dat niet alles klopt binnen de organisatie. Een boek dat illustreert hoe je je geloof sterk kunt houden, terwijl je tegelijkertijd nog steeds je vraagtekens kunt plaatsen bij datgene waarvan je kunt zien dat het fout is. Oog-openend en genezend. Je zult de profeten en onze hoop begrijpen op een wijze die je nooit voor mogelijk had gehouden. - Anoniem

INTRODUCTIE

De Bijbel is op vele manieren uniek. Die voorziet in een beknopt verslag van het begin van de schepping; hij geeft zelfs een beschrijving van het bestaan van een wereld, een geestelijke dimensie, die al bestond lang voordat onze wereld er was.

Vanaf het gelukkige en vredige begin van Adam en Eva in de tuin van plezier tot hun tragische uitzetting uit de Hof van Eden, naar het moment van de grote zondvloed en opeenvolgend de taalverwarring in Babel van de oorspronkelijke taal van de mens, naar de tijd van Abraham, Izaäk en Jakob, waar de Bijbel een beschrijving geeft over de wijze waarop God omging met het nageslacht van Abraham en de Israëlieten, over een periode van 2000 jaar, tot aan het begin van de christenheid.

De Bijbel is echter zoveel meer dan een verslag van Gods handelingen uit een ver verleden. Hij vestigt een patroon van de dingen die nog zullen gaan plaatsvinden - een openbaring van de toekomst, zelfs met betrekking tot de woorden van God die nog uitgesproken zullen worden, waarvan het hoogtepunt nog moet plaatsvinden tijdens de openbaring van Jezus Christus.

Door middel van Gods geïnspireerde profeten zoals Amos, Micha, Jesaja, Daniël, Ezechiël en Zacharia – tot aan de apostelen Petrus, Johannes, Paulus en vooral Jezus Christus – onthult de Heilige Schrift Jehovah's oordelen en rechterlijke beslissingen – Gods niet te stoppen voornemen dat zal leiden tot de rechtvaardiging van zijn soevereiniteit en tegelijkertijd het universum zal verlossen van al het kwaad en alle zaken zal rechtzetten door middel van een speciale regering - het Koninkrijk Gods.

De aangewezen koning van dit toekomstige Koninkrijk, Jezus Christus, heeft veel zaken geopenbaard betreffende het toekomstige oordeel. Bijvoorbeeld: in alle Hebreeuwse teksten wordt Satan de Duivel slechts op enkele plaatsen genoemd, en de reikwijdte van zijn invloed wordt niet duidelijk gedefinieerd; echter, tijdens zijn korte aardse bediening onthulde Jezus dat de Duivel de vader van de leugen was in de Hof van Eden en dat hij in werkelijkheid de onzichtbare heerser van deze wereld is, en een vijand van een ieder die Jehovah aanbidt en liefheeft.

Bovendien heeft Jezus geopenbaard dat de heerser der goddelozen naar beneden zal worden geworpen, zoals bliksem vanuit de hemel, en dat hij uiteindelijk zal worden vernietigd. Feitelijk vormen de succesvolle bediening en het loskoopoffer naar aanleiding van de marteldood van Jezus, evenals zijn opstanding in de vorm van een onsterfelijke geest, de garantie voor de uiteindelijke ondergang van de Duivel.

Jehovah God heeft echter besloten dat er een overgangperiode zal plaatsvinden tussen de periode van Satans heerschappij en het aankomende Koninkrijk van Christus. Een periode waarin deze tegengestelde machten gedurende een korte periode tegelijkertijd zullen regeren. Deze tussentijdse climaxperiode vol met tumult zal gekenmerkt worden door een intense periode van oorlogen, voedseltekorten, pestilenties en aardbevingen, en zal uiteindelijk uitmonden in een verdrukking die erger zal zijn dan alles wat de wereld ooit

is overkomen. We mogen verwachten dat het Anglo-Amerikaanse politieke en economische systeem op gewelddadige wijze ineen zal storten, alsof het een dodelijke slag of verwonding zou ontvangen – dit alles teneinde deze weer zal opstaan en zal herrijzen uit de as, om zodoende een dictatoriale tiran te worden, waarna de achtste koning uit Openbaring zal zijn opgestaan.

De Nieuwe-Wereldvertaling maakt gebruik van verschillende termen, zoals ‘de tijd van het einde’, ‘het laatste deel der dagen’, ‘de laatste dagen’ en ‘het besluit van het samenstel van dingen’, een periode waarin de natiën zullen worden gescheiden in twee tegengestelde kampen zonder iets ertussenin. **‘Hier komt het op volharding aan voor de heiligen.’**

Het begin van de overgangsfase wordt geïnitieerd zodra Jezus onverwachts zal komen als een dief in de nacht. De Meester sprak over zijn komst in het 12de hoofdstuk van Lukas. Sprekend tot zijn ‘kleine kudde’ zei Jezus: **‘Zorg dat je klaarstaat en dat je lampen branden. Jullie moeten zijn als slaven die op hun meester staan te wachten tot hij terugkomt van de bruiloft, zodat ze meteen kunnen opendoen als hij komt en aanklopt. Gelukkig zijn de slaven die op de uitkijk staan als de meester komt! Ik verzeker jullie: hij zal zich omkleden, hen aan tafel uitnodigen en bij hen komen om hen te bedienen. Gelukkig zijn ze als hij ziet dat ze klaarstaan wanneer hij komt in de tweede of zelfs in de derde nachtwake. Maar weet dit: als de huiseigenaar had geweten hoe laat de dief zou komen, zou hij niet hebben toegelaten dat er in zijn huis werd ingebroken. Ook jullie moeten klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een uur dat jullie het niet verwachten.’**

De komst van Christus zal het oordeel van het huis van God inleiden, wat hetgeen is waar Jezus verdere uitleg over gaf aan Petrus. Vervolgens zouden enkele slaven die tijdens zijn afwezigheid de leiding hadden over het huis van de Meester worden geslagen met vele slagen en anderen slechts met enkele slagen. Dit betekent dat de slechte slaaf zal worden veroordeeld vanwege het feit dat hij opzettelijk ongetrouw is geweest, terwijl degene die slechts enkele slagen zal ontvangen - de getrouwe slaaf – veroordeeld zal worden vanwege het feit dat hij ongehoorzaam is geweest uit onwetendheid.

Het zal plaatsvinden in de nasleep van de straf van de onwetende slaven waarop Jezus ‘naast’ zijn discipelen zal komen te staan en hen zal bedienen.

Dat is precies wat de *parousia* inhoudt – het Griekse woord dat wordt gedefinieerd als ‘zich naast hen begeven’. Dat zij aan tafel achteroverleunen terwijl Christus hen bedient, is iets ontzettend bijzonders – wat herinnert aan de vergelijkbare situatie tijdens de laatste avond die Jezus met zijn discipelen doorbracht voordat hij werd gedood, toen hij het brood en de beker onder hen doorgaf en zichzelf omgordde als een dienstknecht en hun voeten waste. Het was tijdens die gelegenheid dat Christus tegen hen zei: **‘Vanaf nu zal ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag waarop ik samen met jullie nieuwe wijn zal drinken in het Koninkrijk van mijn Vader.’**

Sommigen zouden kunnen aannemen dat met ‘op die dag’ wordt bedoeld het moment waarop Christus de beker opnieuw zal delen met zijn discipelen wanneer ze weer in de hemel samenkomen. Dit is echter niet het geval ten aanzien van diegenen die nog zullen leven op het moment dat hij komt, zoals blijkt

uit het vers dat in Lukas 12 wordt geciteerd, dat een verband legt tussen het oorspronkelijke avondmaal en de climactische parousia. Dat zij de beker der vereniging delen met Jezus in het Koninkrijk betekent dat deze gezalfde discipelen zullen zijn verzegeld, waardoor hun plaats in het Koninkrijk verzekerd zal zijn. Dat is wanneer **‘de rechtvaardigen zo helder als de zon zullen stralen in het Koninkrijk van hun Vader’**, zelfs terwijl zij nog op de aarde zullen dwalen. Dit is het fenomeen waarover Paulus schreef in het achtste hoofdstuk van Romeinen ten aanzien van de openbaring van de zonen Gods.

In werkelijkheid bestaat er niet zoiets als een onzichtbare openbaring van Christus. Bijvoorbeeld, in Hebrëen 9:28 verwees Paulus naar **‘de tweede keer dat hij komt’** in verband met de terugkeer van Christus. In alle redelijkheid: indien Jezus zich zichtbaar openbaarde aan zijn discipelen na zijn opstanding, terwijl hij een verheerlijkte geest was, waarom zou dan moeten worden verondersteld dat **‘de tweede keer dat hij verschijnt of komt’** hij onzichtbaar zal zijn? Er bestaat geen enkele Bijbelse rechtvaardiging voor deze zienswijze.

Bovendien schreef de apostel Johannes ook nog het volgende: **‘Lieve vrienden, we zijn nu kinderen van God, maar wat we zullen zijn, is nog niet geopenbaard. Wel weten we dat wanneer hij geopenbaard wordt, wij als hij zullen zijn, want we zullen hem zien zoals hij is.’**

De apostel Paulus verwees naar zijn ontmoeting met Jezus als zijnde dat hij **‘voortijdig geboren was’**. Hij zei dit omdat alle andere apostelen Jezus in menselijke vorm zagen toen hij zich na zijn opstanding aan hen openbaarde. Paulus zag Jezus echter zoals hij werkelijk is: gelijk zoals de nog levende heiligen hem zullen zien wanneer hij zich aan hen zal openbaren.

Jehovah's Getuigen zullen de vraag niet eens kunnen stellen, laat staan dat ze het antwoord hierop zouden kunnen geven. Deze vraag luidt: *Hoe is het mogelijk dat het Wachtcorengenootschap het zo bij het verkeerde eind had?* Echter staat het antwoord daarop er duidelijk, en het antwoord heeft daar al die tijd al gestaan.

Paulus profeteerde in zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen dat God het zou toestaan dat er een **‘misleidende invloed’** zou heersen over de gemeente van Christus, afkomstig van een mens der wetteloosheid die van binnenuit opereert; iemand die Paulus beschreef als **‘de zoon der vernietiging’**, wat eveneens dezelfde term is die Jezus ook aan Judas gaf kort voordat zijn apostel hem verraadde door middel van een kus.

De werken van de mens der wetteloosheid worden beschreven als **‘het werk van Satan’**, bestaande uit **‘allerlei krachtige werken, leugenachtige tekenen, wonderen en allerlei onrechtvaardig bedrog’**. Met welk uiteindelijk doel? Paulus legde uit dat het Satans doel is om diegenen waar Paulus aan refereerde als **‘broeders’** ervan te overtuigen dat de openbaring van Christus reeds heeft plaatsgevonden en dat eveneens de grote dag van Jehovah reeds is aangebroken.

Denk hier eens dieper over na! Satan promoot met succes een valse parousia! En hij ondersteunt deze misleiding door gebruik te maken van al zijn misleidende krachten. Hoe ontzettend duivels! De geïnspireerde apostel onthult ons echter dat **‘het’** (de grote dag van Jehovah) niet zal aanbreken tenzij de

afvalligheid eerst komt en de mens der wetteloosheid zal worden geopenbaard, de ‘zoon der vernietiging’. Dus hieruit blijkt dat de valse parousia onmiddellijk vooraf zal gaan aan de authentieke komst van Christus. Wat een geruststellende gedachte!

Jezus zelf gaf duidelijk aan dat er een zeer effectieve misleiding van toepassing zou zijn voorafgaand aan zijn wederkomst toen hij waarschuwde door middel van de volgende woorden. **‘Hij zei: “Pas op dat je niet wordt misleid, want er zullen velen komen die mijn naam gebruiken en zeggen: ‘Ik ben het’, en: ‘De tijd is gekomen.’ Ga ze niet achterna.”** Jezus gaf aan dat zelfs tijdens het besluit de misleiding zo overtuigend zou zijn dat als het mogelijk was zelfs de uitverkorenen misleid zouden worden.

Zoals algemeen bekend is, heeft het Wachttorengenootschap vanaf het begin verkondigd dat de openbaring van Christus is volbracht. Jarenlang heeft Bethel zelfs luid verkondigd dat de dag van Jehovah al is aangebroken. Tot ongeveer het jaar 1930 heeft het Wachttorengenootschap geleerd dat de openbaring van Jezus begon in 1874. Sinds 1930 heeft het Wachttorengenootschap de komst van Christus verbonden aan het jaar 1914. In 2014 vierde het Wachttorengenootschap zelfs het 100-jarige bestaan van deze Koninkrijksregering!

Deze publicatie is bedoeld om de valse parousia van het Wachttorengenootschap bloot te leggen en om het mysterie te onthullen omtrent de afvalligheid welke op dit moment reeds manifest is geworden binnen het leiderschap van de Jehovah’s Getuigen, met als doel om een accurate toekomstverwachting te cultiveren met betrekking tot de werkelijke komst van Christus, en daarmee ook de inleiding van de tijd van het einde evenals de ontsluiting van al Jehovah’s oordelen.

Maar waarom zou Jehovah toestaan dat zijn volk zo misleid wordt? De woorden van God die nog dienen te worden uitgesproken geven hierop het antwoord: **‘Je hebt het allemaal gehoord en gezien. Ga je het niet bekendmaken? Vanaf nu kondig ik je nieuwe dingen aan, goedbewaarde geheimen die je onbekend waren. Ze worden nu pas geschapen en niet lang geleden dingen die je tot nu toe nog nooit hebt gehoord, zodat je niet kunt zeggen: “Kijk, ik wist het allang.” Nee, je hebt het niet gehoord, je wist er niet van, in het verleden waren je oren niet geopend. Want ik weet dat je heel onbetrouwbaar bent en dat je vanaf je geboorte een overtreders wordt genoemd.’**

Het 48ste hoofdstuk van Jesaja beschrijft een dialoog die Jehovah met zijn organisatie zal voeren, zodra hij deze zal onderwerpen aan het zuiverende vuur, omdat zijn volk deze organisatie heeft beschouwd als een afgod, en als de bron van alle kennis. Daarom heeft God hun opzettelijk essentiële informatie onthouden, totdat het speciale moment aangebroken zal zijn waarop Christus zich zal openbaren.

De informatie die men in dit document zal terugvinden moet worden beschouwd als een onderzoek naar Gods ‘goed bewaarde geheimen’ - een inleiding voor de Apocalyps.

Met nederige eerbied, is dit boek opgedragen aan de Onthuller van
geheimen, Jehovah God.

Jehovah zelf is koning geworden!
Laat de aarde blij zijn. Laten de vele eilanden zich verheugen.
Wolken en dikke donkerheid zijn rondom hem;
Rechtvaardigheid en recht zijn de vaste plaats van zijn troon.
Een vuur gaat voor hem uit,
En het verteert zijn tegenstanders rondom.
– Psalmen 97:1-3

Zegt onder de natiën:
‘Jehovah zelf is koning geworden.
Ook wordt het productieve land stevig bevestigd, zodat het niet aan het wankelen kan worden gebracht.
Hij zal de zaak van de volken bepleiten naar recht.’
– Psalmen 96:10

Jehovah zelf is koning geworden.
Laten de volken in beroering zijn.
Hij zit op de cherubs.
Laat de aarde sidderen.
Jehovah is groot in Sion
En hij is hoog boven alle volken.
Mogen zij uw naam prijzen.
Groot en vrees inboezemend, heilig is die.
– Psalmen 99:1-3

Laten de hemelen zich verheugen, en laat de aarde blij zijn,
En laat men onder de natiën zeggen: ‘Jehovah zelf is koning geworden!’
Laat de zee bulderen en ook dat wat haar vult,
Laat het veld uitbundige vreugde hebben en alles wat daarop is.
– 1 Kronieken 16:31-32

Jehovah zelf is koning geworden! Met verhevenheid is hij bekleed;
Jehovah is bekleed — met sterkte heeft hij zich omgord.— Psalmen 93:1

INHOUDSOPGAVE

1. De Waarheid.....	1
2. De Tijden der Heidenen.....	9
3. De Oogst.....	20
4. Het Oordeel.....	31
5. De Parousia.....	40
6. Het Teken.....	60
7. Een Zware Storm.....	74
8. Wie is Blind?.....	85
9. Geestelijk Paradijs.....	95
10. Mens der Wetteloosheid.....	106
11. Het Partnerschap.....	120
12. Instorting van de Wachttorenen.....	155
13. Koning van het Noorden.....	172
14. Ondergang van Amerika.....	209
15. Londen is Gevallen.....	225
16. Een Achtste Koning.....	244
17. Habakuk.....	256
18. Joël.....	272
19. Jeremia.....	291
20. Amos en Obadja.....	308
21. Micha.....	341
22. Hosea.....	376
23. Zefanja.....	402
24. Daniël.....	420
25. Openbaring.....	451
26. Epiloog.....	477
27. Eindnoten.....	482

1 — DE WAARHEID

‘GIIJ zult de waarheid kennen en de waarheid zal U vrijmaken.’

- Jezus Christus

Stelt u zich eens de opwinding voor die het teweegbracht toen Jezus aan het hele land de verrassende boodschap aankondigde: **‘Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen!’**

Het was bijna 2000 jaar geleden dat Jehovah het oorspronkelijke verbond met Abraham was aangegaan, met als uiteindelijk doel om het Messiaanse zaad voort te brengen tot zegening van alle natiën. Ondanks de vele ‘onterechte’ verwachtingen van de apostelen ten aanzien van het Koninkrijk, als gevolg van de doop en zalving van Jezus, was het Koninkrijk van God werkelijk dichterbij gekomen.

Geen enkele koning, voortgekomen uit Davids geslachtslijn, had op Jehovah’s troon in Jeruzalem gezeten sinds de Babylonische verovering vijf eeuwen eerder, waardoor het nog schrijnender was toen Jezus zittend op een ezel de intocht in Jeruzalem maakte, geprezen als de Koning van Israël. Dit was ter vervulling van Zacharia 9:9, waarin werd gezegd: **‘Verblijd u zeer, o dochter van Sion. Juich in triomf, o dochter van Jeruzalem. Zie! Uw koning zelf komt tot u. Hij is rechtvaardig, ja, gered; nederig en rijdend op een ezel, ja, op een volwassen dier, het jong van een ezelin.’**

Terwijl het aardse Jeruzalem in die tijd niet langer de troon was van het koninkrijk van Israël en Juda, was het nog steeds het exclusieve religieuze centrum voor de aanbedding van Jehovah God ten tijde dat Jezus Christus op aarde was. Maar zelfs dat zou uiteindelijk komen te veranderen.

Jezus zelf vertelde een Samaritaanse vrouw over de komende veranderingen. Jezus zei tot haar: **‘Geloof mij, vrouw: het uur komt waarin gijlieden de Vader noch op deze berg, noch in Jeruzalem zult aanbidden.’**” De komst van het Koninkrijk Gods, die zich oorspronkelijk manifesteerde in de vorm van Christus’ apostolische gemeente, markeerde het begin van het einde voor de oude Joodse vorm van aanbedding met de tempel als middelpunt.

De geschriften van de apostel Paulus, met in het bijzonder zijn brief aan de Hebreëen, legt uit hoe het traditionele soort religie echter een veel grotere geestelijke werkelijkheid had

aangekondigd. De *echte* waarheid lag buiten de sluier van het heiligdom, onthulde de geïnspireerde apostel.

Paulus voerde verder in zijn brief aan de Galaten aan dat het wetsverbond eindelijk zijn beoogde doel had bereikt door te dienen als een leidraad welke leidde naar Christus. Met de komst van Christus is bijgevolg de oude leidraad tot een natuurlijk besluit gekomen, en daarmee was het gehele Joodse systeem verouderd en stond het op het punt om op te houden te bestaan. Minder dan een decennium nadat Paulus zijn brief aan de Hebreëen schreef, werden de stad Jeruzalem en de heilige plaats van Jehovah's aanbedding volledig afgebroken door de Romeinse legioenen.

In tegenstelling tot wat men zou verwachten, heeft het systeem dat God oorspronkelijk als een levensreddende leidraad had verstrekt, welke uiteindelijk heeft geleid tot Christus, daarnaast ook geresulteerd in een potentiële valstrik voor de Joden die niet het geloof bezaten om de volledige overgang te maken van het Jodendom naar het christendom.

Eeuwen zijn er nu verstreken sinds er werd aangekondigd dat het Koninkrijk van God nabij was gekomen. Misschien niet geheel toevallig is het nu bijna 2000 jaar geleden geweest, wat ongeveer gelijk is aan de periode tussen Gods verbond met Abraham tot aan de doop van Christus. En in de tussentijd, sinds het einde van het apostolische tijdperk, is het christendom wederom naar beneden afgedaald op hetzelfde pad van corruptie, afgoderij en afvalligheid, net als Israël destijds, zodat de zuivere leer van Christus is besmeurd met Babylonische mystiek, nationalisme en andere wereldse kenmerken.

Tegen het besluit van de negentiende eeuw begon een broodnodige hervorming vorm te krijgen rondom een kleine kring van Bijbelstudenten in samenwerking met een overijverige jongeman met de naam Charles Taze Russell. Het effect was vergelijkbaar met hetgeen er gebeurde onder het bewind van een jonge en ijverige koning van Judea, genaamd Josia (659-629 v.Chr.) Neem eens enkele overeenkomsten in beschouwing: Voorafgaand aan Josia's bewind was het koninkrijk tot betreurenswaardige diepte afgezonken vanwege onwetendheid en afgoderij, en dat koninkrijk had zelfs het boek van de wet van Mozes verloren! Echter, de optekening in 2 Kronieken 34:14 informeert ons dat tijdens de restauratie van de vervallen tempel, welke werd geïnitieerd door Josia, **'de priester Hilkia het boek terugvond van Jehovah's wet geschreven door middel van de hand van Mozes'**.

Als gevolg van het feit dat de wet van Mozes werd voorgelezen aan koning Josia scheurde de koning uit frustratie zijn gewaad omdat hij beseftte dat het volk zijn verbond met God had verbroken, en het werd hem duidelijk dat hij schuldig was aan grove beledigingen aan het adres van Jehovah door het beoefenen van verschillende vormen van heidense afgoderij. Josia realiseerde

zich ongetwijfeld dat de wet van Mozes opriep tot de vernietiging van de natie als zij hun heilige verbond met God zouden verbreken. De godvrezende koning Josia stuurde een delegatie naar de profetes Hulda om haar te raadplegen, om er vervolgens achter te kunnen komen of er nog een mogelijkheid was om de voorgeschreven straf af te wenden door bijvoorbeeld oprecht berouw te betonen. De profetes informeerde de koning dat Jehovah nog steeds vastbesloten was om ramspoed over de afgedwaalde natie te zullen brengen. Daarbij werd ook vermeld dat met inachtneming van de hervormingen die de koning had ondernomen, Jehovah Juda niet zou vernietigen gedurende de tijd dat koning Josia nog leefde. Vervolgens vergaderde koning Josia alle mensen bijeen en liet het boek van de Wet aan hen voorlezen.

Als vergelijkbaar patroon in het christelijke tijdperk was het alsof de Bijbel voor de wereld verloren was gegaan vanaf de middeleeuwen en daarna. Eeuwenlang onderdrukte de Katholieke Kerk de verspreiding en de vertaling van de Bijbel in de gemeenschappelijke taal van de Europeanen. Hoewel de Bijbel zelf in werkelijkheid niet letterlijk verloren was gegaan, was de waarheid dat zeker wel. En hoewel een groot aantal individuen al vóór Charles Russell pogingen had ondernomen om de herontdekking van lang verloren Bijbelse waarheden aan het licht te brengen, was geen van hen daarin zo succesvol als het Wachttorengenootschap.

In een reactie met betrekking tot het grote belang van het werk van Charles Russell, vermeldt het boek *Kingdom Proclaimers* het volgende: *‘Hoe zag Russell de rol die hij en zijn metgezellen speelden ten aanzien van het publiceren van de Bijbelse waarheid? Hij legde uit: “Ons doel... is geweest om deze oude fragmenten van de Waarheid bij elkaar te brengen en deze vervolgens in herstelde vorm te presenteren aan het volk van God. Niet als nieuw, niet vanuit ons, maar vanuit de Heer.”’*

Door zijn grondige studie van de Schrift beseftte Russell dat het christendom was gedoemd om te worden vernietigd vanwege zijn afgoderij en corruptie. Dit vormde voor hem dan ook een goede reden om met spoed het Wachttorengenootschap op te richten, en de International Bible Students ondernam op haar beurt een intense wereldwijde predikingscampagne om de waarschuwing van Gods dreigende oordeel te laten weerklinken op de aarde.

Als gevolg van de overduidelijke zegen vanuit de hemel op hun restauratiewerkzaamheden, begonnen de fundamentele waarheden van de Bijbel weer opnieuw te schitteren. Heidense leerstellingen zoals de Drie-eenheid, de onsterfelijkheid van de ziel en de duivelse leer van de eeuwige pijniging in het hellevuur werden zonder enige terughoudendheid aan de kaak gesteld. De katholieke leerstellingen ten aanzien van de toewijding aan allerlei heiligen en

aan Maria, de vergoddelijkte 'Moeder van God', werden ook in het openbaar ontmaskerd als louter de overblijfselen van heidense afgoderij.

Net zoals koning Josia letterlijk de vele afgoden en heidense altaren die in het gehele land en zelfs in Jehovah's tempel waren opgericht had verpletterd en ontheilgd, zo werden ook in diezelfde geest binnen het christendom de afgoderij en de valse doctrines verpulverd doordat de Bible Students als het ware met volle ijver en bekwaamheid gebruikmaakten van de Bijbel.

Charles Russell blies ook nieuw leven in het gebruik van Gods persoonlijke naam - Jehovah, in het Engels. Ook andere vitale waarheden, zoals de Bijbelse hoop op het overleven van Armageddon en het eeuwige leven in een volmaakt aards paradijs werden hersteld als zijnde de authentieke Bijbelse leer. De kwestie rondom de universele soevereiniteit van Jehovah werd voor de eerste keer werkelijk begrepen. Eindelijk begrepen de christenen de vraag waarom de God van liefde zo lang het kwaad heeft getolereerd en waarom zijn dienaren zoveel lijden en vervolging moesten verduren. Het Wachtorenengenootschap begon te functioneren op een wijze die te vergelijken was met de Christelijke gemeente uit de eerste eeuw: 'Als een pilaar die de waarheid ondersteunt.'

Een ander fascinerend parallel verband met koning Josia was de ontdekking van het Boek van het Verbond. De optekening in het 23ste hoofdstuk van 2 Koningen maakt melding van een groot Paschafeest dat werd gehouden nadat de tempel was hersteld: **'De koning gebod nu het gehele volk en zei: "Viert voor Jehovah, UW God, een Pascha, naar hetgeen geschreven staat in dit boek van het verbond." Want zo'n Pascha had men niet meer gevierd sinds de dagen van de rechters die Israël gericht hadden, noch gedurende al de dagen van de koningen van Israël en de koningen van Juda. Maar in het achttiende jaar van koning Josia werd dit Pascha voor Jehovah te Jeruzalem gevierd.'**

Nadat het grote Paschafeest was gevierd ter ere van de vernieuwing van het verbond en de doorgevoerde hervormingen die hadden plaatsgevonden onder koning Josia, lijkt het erop alsof het nieuwe verbond dat Christus aanvankelijk met zijn apostelen had gesloten op dezelfde wijze werd vernieuwd in relatie tot de Bible Students uit onze tijdsperiode. Dit blijkt niet alleen uit de bekendmaking en prediking van de waarheid, zoals zij het toentertijd begrepen, maar ook uit de terugkeer van de gezalfde deelgenoten met een diepe waardering voor het offer van Christus waarmee de jaarlijkse viering begon van een grote christelijke Paschamaaltijd, die is blijven bestaan tot aan onze huidige tijd. Hoewel zij net zoals de oorspronkelijke apostelen en vroege christenen werkten onder vele valse verwachtingen, voelden ook zij, de International Bible Students Association, dat met de terugkomst van Christus voor zijn gezalfde gemeente de juiste tijd

en het juiste seizoen voor het koninkrijk der hemelen waren aangebroken om haar heerschappij te beginnen.

‘IN DE VALLEIVLAKTE VAN MEGIDDO’

Ondanks zijn ijver voor Jehovah en de vele hervormingen die hij had doorgevoerd, werd Josia op tragische wijze gedood in een onverstandige militaire campagne tegen Farao Necho. In het verslag van 2 Koningen 23: 29-30 staat: **‘In zijn dagen trok farao Necho, de koning van Egypte, naar de koning van Assyrië bij de rivier de Eufraat op, en koning Josia ging hem voorts tegemoet; maar hij bracht hem ter dood te Megiddo, zodra hij hem zag. Zijn dienaren vervoerden hem daarom dood op een wagen van Megiddo en brachten hem naar Jeruzalem en begroeven hem in zijn graf.’**

Jeremia en allen uit Juda betreurden gedurende generaties lang de vroegtijdige dood van Josia. Het was vanwege een aantal redenen evident dat de val van koning Josia bij Megiddo veelbetekenend was. Een van de redenen hiervoor was dat het woord ‘Armageddon’ is afgeleid van het Hebreeuwse *Megiddo*. Dat feit op zich betekent niet per se dat het verslag een profetisch voorbeeld van een grotere realiteit ‘Megiddo’ is; maar de profetie van Zacharia, welke kan worden gezien als een Hebreeuwse voorloper van het boek Openbaring, hecht profetische betekenis aan de rouw om Josia, waarin staat: **‘Op die dag zal het geweeklaag in Jeruzalem groot zijn, als het geweeklaag van Hadad-Rimmon in de valleivlakte van Megiddo’** (Zacharia 12:11).

Wat was de connectie met Josia? In het encyclopedische *‘Inzicht in de Schrift’* staat het volgende in het kader over het thema van Hadadrimmon:

‘Kennelijk een plaats in de valleivlakte van Megiddo (Za 12:11). Hadad-Rimmon wordt vaak geïdentificeerd met Rummana, een gehucht dat ongeveer 7 km ten ZZO van Megiddo ligt. Het “grote geweeklaag” te Hadad-Rimmon waarover Zacharia’s profetie spreekt, heeft misschien betrekking op de klaagzang over koning Josia, die in de strijd bij Megiddo gesneuveld was.’

Echter, de context van de profetie in Zacharia heeft te maken met het geweeklaag over de dood van de Messias — niet koning Josia. De Messiaanse aard van de profetie werd bevestigd door de apostel in Zacharia 12:10 door de toepassing ervan op de executie van Christus. Maar zoals bij vele profetieën het geval is, weeft Zacharia naadloos de beide aspecten samen van zowel de eerste als de tweede komst van Jezus. In het laatste geval komt Christus als louterende zuiveraar van zijn volk. Net zoals Josia initieert ook Christus de verwijdering van alle afgoden van ‘het land’.

Zacharia 13:1-3 voorzegt: **‘Op die dag zal er voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem een bron geopend blijken te zijn voor zonde en voor iets afschuwelijks. “En het moet geschieden op die dag,” is de uitspraak van Jehovah der legerscharen, “[dat] ik de namen van de afgoden uit het land zal afsnijden, en ze zullen niet meer gedacht worden; en ook de profeten en de geest van onreinheid zal ik uit het land doen verdwijnen. En het moet geschieden [dat] ingeval er ooit nog een man zou profeteren, zijn vader en zijn moeder, zij die zijn geboorte hebben veroorzaakt, dan tot hem moeten zeggen: ‘Gij zult niet leven, want leugen hebt gij gesproken in de naam van Jehovah.’ En zijn vader en zijn moeder, zij die zijn geboorte hebben veroorzaakt, moeten hem wegens zijn profeteren doorsteken.’”**

De ‘bron geopend voor het huis van David’ heeft te maken met volledige toepassing van de zondeverzoenende bepalingen vanwege het offer van Christus, met als eindresultaat de voltooiing van de volledige vergeving van alle zonden van het ‘huis van David’, dat de 144.000 medeheersers van Christus zijn.

Maar het is vanzelfsprekend en ook duidelijk dat de tijdsperiode waarnaar werd gerefereerd – ‘op die dag’ - niet van toepassing was op de eerste-eeuwse gemeente. Dat blijkt uit het feit dat Gods oordeel over de christelijke gemeente niet tot resultaat had dat het ‘land’ toen al werd gezuiverd van alle afgoden en valse profeten. Integendeel, de apostelen waarschuwden de christenen specifiek op hun hoede te zijn voor valse profeten binnen de muren van de gemeente. Bovendien is de brief van 1 Johannes abrupt geëindigd met een vermaning aan de zonen Gods: **‘Kindertjes, hoedt U voor de afgoden.’**

Het is duidelijk dat de ultieme vervulling van de profetie van Zacharia betrekking heeft op de oprichting van het Koninkrijk Gods, wanneer eindelijk **‘de Zoon des mensen zijn engelen zal uitzenden, en zij zullen alle dingen die aanleiding tot struikelen geven en degenen die wetteloosheid bedrijven, uit zijn koninkrijk verzamelen’**. Alleen dan zal de gemeente van Christus volledig gezuiverd zijn van de struikelblokken ten aanzien van valse profeten en afgoderij.

Maar net zoals de ijverige inspanningen van Josia er niet voor konden zorgen dat Gods veroordeling niet permanent afgewend kon worden, zo hebben ook de inspanningen van het Wachtorengenootschap Gods vastberadenheid om de dingen recht te zetten niet veranderd in ‘de valleivlakte van Megiddo’. Inderdaad, de noodzaak en de behoefte aan God die de zaken recht zal zetten is nu groter dan ooit. De reden hiervoor is dat, ondanks het feit dat Jehovah’s Getuigen de flagrante Babylonische afgoderij van het christendom hebben verlaten, ze gedurende het proces het Wachtorengenootschap zelf hebben laten uitgroeien tot een louter organisatorisch gouden kalf. En

ondanks het feit dat het Wachttorengenootschap wel degelijk verantwoordelijk is geweest voor het herstel van de fundamentele christelijke leer, blijven Jehovah's Getuigen niettemin toch hun werk verrichten onder de last van valse profetie. Juist omdat het Wachttorengenootschap en alle Jehovah's Getuigen hebben 'gesproken in de naam van Jehovah', zoals hierboven reeds werd gezegd, zijn het juist zij die zwaardere verantwoording dienen af te leggen aan de drager van deze naam, meer nog dan alle andere mensen.

De profetie van Zacharia vertelt verder over Gods aankomende oordeel: **‘En het moet geschieden op die dag [dat] de profeten beschaamd zullen worden, een ieder om zijn visioen wanneer hij profeteert; en zij zullen geen haren ambtsgewaad dragen met het doel te bedriegen. En hij zal stellig zeggen: “Ik ben geen profeet. Ik ben een man die [de] grond bebouwt, want een aardse mens zelf heeft mij van mijn jeugd af verworven.” En men moet tot hem zeggen: “Wat zijn deze wonden [aan u] tussen uw handen?” En hij zal moeten zeggen: “Die waarmee ik in het huis van wie mij intens liefhadden, ben geslagen.”’**

Het bovenstaande vers wordt vervolgd door het gebod om de herder te slaan en de schapen uiteen te laten drijven. Dat aspect van Zacharia werd natuurlijk vervuld toen Jezus werd gearresteerd en aan de paal werd genageld, waarop zijn apostelen en discipelen tijdelijk uiteen werden gedreven. Toch leent de context van deze profetie zich ook voor een grotere vervulling, namelijk de wederkomst van Christus. Wanneer dat het geval is, dan is de 'profeet' die is voorbestemd om te worden verwond en te worden 'geslagen in het huis van wie mij intens liefhadden', diegene die overeenkomt met de getrouwe en beleidvolle slaaf van Christus; die, volgens Lukas 12:48, zal worden geslagen met een aantal slagen voor zijn onwetende verwaarlozing zodra Christus zal komen om over Gods huisgezin te oordelen.

Het Bethelhuis van God beweert de stem te zijn van een Jeremiaklasse en een Ezechiëlklasse van profeten etc. Echter, het bewijs met betrekking tot deze gewaagde stelling dat in deze publicatie zal worden gepresenteerd is bedoeld om onomstotelijk aan te tonen dat de meeste van de profetische interpretaties van het Wachttorengenootschap ofwel ten onrechte worden toegepast op het christendom, ofwel verkeerd worden toegepast op 1914-1919. Nuchter bekeken zijn Jehovah's Getuigen de enige mensen op aarde aan wie de volgende woorden van Jehovah zouden kunnen worden gericht: **‘GIJ die zweert bij de naam van Jehovah en die zelfs gewag maakt van de God van Israël, niet in waarheid en niet in rechtvaardigheid.’**

Op grond van het feit dat het Wachttorengenootschap dergelijke smaad heeft gebracht over de naam van God – alsof zij 'zweren bij de naam van Jehovah' – zijn zij redelijkerwijs de officiële profeten die 'beschaamd zullen worden' voor de fouten en voor het bedrog dat zij hebben gepleegd

in Jehovah's naam. Niettemin, net zoals de institutionele aanbidding die in de periode van Christus ooit het middelpunt was van Jeruzalem, zo heeft ook het Wachttorengenootschap Gods doel gediend. Maar door dat te hebben gedaan is ook het Genootschap voorbestemd om overbodig te worden en is het nu ook dichter bij het einde van zijn bestaan gekomen.

Gelukkig zal blijken dat net als bij de formalistische religie welke destijds het middelpunt van Jeruzalem was, en die werd vervangen door een superieure vorm van aanbidding gebaseerd op een toename van Gods geest en waarheid, de huidige regeling ook onvermijdelijk plaats zal moeten maken voor de volle uiting van Gods geest en waarheid, zoals Jezus iedereen die de waarheid liefheeft verzekerde toen hij zei: **'Gij zult de waarheid kennen en de waarheid zal u vrijmaken.'**

2 — DE TIJDEN DER HEIDENEN

‘Broeder Russell... erkende dat het jaar 1914 het einde van de tijden der heidenen zou betekenen ... Hij drong er bij anderen op aan om zijn geschreven teksten zorgvuldig te vergelijken met Gods geïnspireerde Woord, zodat ze overtuigd zouden zijn dat hetgeen ze leerden ook daadwerkelijk in volledige harmonie was met Gods geïnspireerde Woord.’

- Jehovah’s Witnesses’, *Kingdom Proclaimers*

Op 2 oktober 1914 liep de oprichter van het Wachttorenbijbel- en Traktaatgenootschap, Charles Taze Russell, vol vertrouwen de eetzaal van Bethel binnen en deed de volgende aankondiging gericht aan het personeel van het hoofdkantoor: ‘De tijden der heidenen zijn geëindigd; hun koningen hebben hun langste tijd gehad.’ Wat een verstrekkende gevolgen heeft die gewaagde afkondiging gehad op de moderne beweging van Jehovah’s Getuigen! Sinds die aankondiging, meer dan 100 jaar geleden, heeft het geloof van Jehovah’s Getuigen zich voor een belangrijk deel gecentreerd rondom de stellige overtuiging dat Jezus Christus in 1914 in het hemelse Koninkrijk begon te regeren. De Wachttorensorganisatie heeft sindsdien deze afkondiging ondersteund - *Jehovah zelf is koning geworden!* (*Commentaar van het Wachttorengenootschap op Jesaja, dat claimt dat Jehovah koning werd in 1914 en daarna nog een keer in 1919.*)

Ongetwijfeld was 1914 een cruciaal strategisch keerpunt in de wereldgeschiedenis. Omdat de International Bible Students door middel van de chronologie al hadden geanticipeerd op de aankomende wereldschokkende gebeurtenissen welke zouden beginnen in 1914, leek het begin van de Eerste Wereldoorlog hun verwachtingen te bevestigen. Feitelijk was het zelfs zo dat veel van de Bijbel Studenten ervan overtuigd waren dat Armageddon toen ieder moment moest plaatsvinden. Maar was die datum, welke nu meer dan een eeuw achter ons ligt, zoals het Wachttorengenootschap ooit beweerde, werkelijk ‘de meest belangrijke datum voor alle menselijke schepselen’?

Deze vraag moet niet voortkomen uit een gebrek aan geloof in de heilige belofte van God. Integendeel, Jehovah’s Getuigen zouden de raad van de apostel op moeten volgen en ervoor

moeten zorgen dat ze ‘zeker zijn van alle dingen’. Het moet ons uiterste verlangen zijn om dit te willen weten, althans zo duidelijk als menselijkerwijs kan worden vastgesteld, of Jehovah in 1914 daadwerkelijk koning werd, of dat deze gedenkwaardige gebeurtenis nog steeds in onze toekomst ligt. Laten wij in de geest van Charles Russells eigen aansporing eens – zorgvuldig - nagaan of de geschreven werken van het Wachttorengenootschap overeenkomen met Gods geïnspireerde Woord, om ervoor te zorgen dat ons begrip omtrent de tijden der heidenen wel volledig in harmonie staat met Gods Woord.

Welnu, wat zijn precies de tijden der heidenen, zoals deze zo vaak worden aangehaald? De exacte uitdrukking ‘de tijden der heidenen’ of ‘de bestemde tijden der natiën’, zoals de uitdrukking wordt omschreven in de Nieuwe-Wereldvertaling, is enkel terug te vinden op één plaats in de Heilige Schrift. In Lukas 21:24 zei Jezus het volgende: **‘Jeruzalem zal door de natiën worden vertreden totdat de bestemde tijden der natiën zijn vervuld.’**

Bijbelstudenten hebben lang erkend dat de profetie van Jezus een veel grotere toepassing had dan alleen op de oude stad Jeruzalem, die bij meer dan slechts één gelegenheid werd verwoest door vernietigende indringers. Jeruzalem zou, volgens de profeten en apostelen, het Koninkrijk van God gaan vertegenwoordigen omdat het letterlijk de stad was waar het Davidse koninkrijk oorspronkelijk werd opgericht. En als de legitieme erfgenaam van de troon van David stelde Christus Jezus zichzelf ook aan de burgers voor als de Messiaanse koning van Jeruzalem toen hij zittend op een ezelsveulen de stad binnenreed. Jeruzalem werd dus beschouwd als de hoofdstad van Jehovah’s vorstelijke koninkrijk. Vanwege diezelfde reden wordt de stad Jeruzalem dus ook gebruikt in de profetie om zodoende verschillende aspecten van Gods hemelse koninkrijk te vertegenwoordigen.

Jehovah’s Getuigen hebben goed begrepen dat het huidige politieke systeem dat de aarde voor ongeveer 4000 jaar heeft gedomineerd op een gegeven moment vervangen zal worden door de heerschappij van Gods regering. In het kader van het aan de macht komen van het Koninkrijk der hemelen, wat uiteindelijk door Jezus werd voorzien in het 21ste hoofdstuk van Lukas, wordt er met ‘de dagen der heidenen’ bedoeld de periode tussen wanneer de regering van Gods Koninkrijk door de natiën wordt verdrukt en het eindigen van diezelfde periode van heidense overheersing, het besluit van de periode voor de natiën waarin hun wordt toegestaan over de aarde te regeren.

Zoals alle Jehovah’s Getuigen weten heeft het Wachttorengenootschap de ‘zeven tijden’ in het vierde hoofdstuk van Daniël verbonden aan de zogenoemde ‘bestemde tijden der natiën’ waarover Christus sprak. Volgens het Wachttorengenootschap waren de bestemde tijden voor Jeruzalem om door de heidenen te worden vertrapt zelfs meer dan 600 honderd jaar ervoor

begonnen, nog voordat Christus überhaupt deze profetie had geuit - terug in 607 v.Chr., toen de Babyloniërs Jeruzalem en het koninkrijk van Juda hadden vernietigd. Zedekia was de laatste koning uit de geslachtslijn van David die op de troon zou zitten, totdat de heerschappij van de Messias zou beginnen. Jehovah's Getuigen geloven dat de bestemde tijden voor de natiën, om in plaats van Gods aangewezen koning te mogen regeren, 2520 jaar later zouden eindigen, in 1914. Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, gevolgd door de gruwelijke Spaanse griep пандemie, samen met vele andere ontwikkelingen sindsdien, heeft gediend als sluitend bewijs voor Jehovah's Getuigen dat het teken van de onzichtbare tegenwoordigheid van Christus zich in 1914 begon te openbaren.

Er bestaat een aantal redenen om de toepassing van de zeven tijden door het Wachttorengenootschap in twijfel te trekken, evenals de chronologie die wordt verbonden aan de zeven tijden ten aanzien van het jaar 607 v.Chr. Als we de discussie rondom de chronologie laten voor wat die is, dan zijn de opvolgende logische vragen die rijzen of het wereldse koninkrijk in 1914 daadwerkelijk plaats heeft gemaakt voor het Koninkrijk van Christus en waarom de natiën dan nog steeds totale heerschappij over de aarde uitoefenen. Wat is er eigenlijk veranderd sinds 1914? Het is duidelijk dat de politieke natiën van deze wereld nog steeds doen wat ze zelf willen, en dat er op dat vlak feitelijk *niets* is veranderd.

Natuurlijk geloven Jehovah's Getuigen dat het einde van de tijden der heidenen slechts betekent dat de natiën zich niet langer zullen bemoeien met het werk van ware christenen, en dat zij anderzijds nog steeds de vrijheid hebben om de mensheid zoals voorheen te domineren. Echter wordt het probleem omtrent de lang gekoesterde overtuiging van Jehovah's Getuigen, dat Gods heerschappij in 1914 werd opgericht pas duidelijk zodra we gaan redeneren op basis van de Schrift. Bijvoorbeeld, in het tweede hoofdstuk van Psalmen, dat betrekking heeft op de reactie van de natiën op Jehovah die zijn Messias de heerschappij over de hele wereld geeft. Psalm 2:1-2 zegt: **‘Waarom zijn de natiën in tumult geweest En zijn ook de nationale groepen over iets ijdel blijven mompelen? De koningen der aarde stellen zich op En de hoogwaardigheidsbekleders zelf hebben zich als één [blok] aaneengesloten Tegen Jehovah en tegen zijn gezalfde.’**

De profetische tweede psalm is een van de vele profetieën die het Wachttorengenootschap verbindt aan 1914. Vermoedelijk werd de psalm vervuld toen de natiën in tumult werden gestort gedurende de Eerste Wereldoorlog, waarna zij werden gedwongen om zich te verenigen tegen Gods koninkrijk door gezamenlijk de Volkenbond op te richten. Er bestaan echter een aantal problemen ten aanzien van deze interpretatie.

De belangrijkste van deze interpretatieve problemen van het Wachttorengenootschap is dat de Psalm aangeeft dat wanneer de natiën proberen los te komen van de aan hen opgelegde beperkingen, Jehovah onmiddellijk met woede zal reageren. Psalm 2:4-6 zegt verder: **‘Ja, Hij die in de hemel zetelt, zal lachen; Jehovah zelf zal hen bespotten. In die tijd zal hij tot hen spreken in zijn toorn, En in zijn brandend misnoegen zal hij hen met ontsteltenis slaan, [Zeggend:] “Ik, ja ik, heb mijn koning geïnstalleerd Op Sion, mijn heilige berg.”’**

Wanneer we dan verder redeneren over de toepassing van de psalm door het Wachttorengenootschap; indien Jehovah terug in 1914 zijn koning op de hemelse berg Sion zou hebben geïnstalleerd en de natiën sindsdien in weerwil van zijn heerschappij Jehovah al die tijd hebben uitgedaagd, hoe zouden we dan de woorden van de Psalm moeten interpreteren waar wordt aangegeven dat Jehovah hen ‘gedurende die tijd’ met ontsteltenis zal slaan? Volgens de formulering van de tweede Psalm zal Gods oordeel over de opstandige natiën min of meer onmiddellijk plaatsvinden. Toch is het nu al meer dan een eeuw geleden dat de heidenen werden verondersteld in tumult te zijn geworpen en zich ‘massaal verenigd te hebben als één macht’ met de intentie om Gods koninkrijk te vernietigen, en desondanks heeft Jehovah hen nog steeds niet geslagen met ontsteltenis ‘in al zijn misnoegen’.

Jesaja hoofdstuk 17 betreft een gerelateerde profetie die het tumult van de natiën beschrijft en hun commotie vergelijkt met het geluid van ‘onstuimige wateren’. In Jesaja lezen we: **‘Ha, het tumult van vele volken, die onstuimig zijn als met de onstuimigheid der zeeën! En het gebruis van nationale groepen, die een lawaai maken net als het gebruis van geweldige wateren! De nationale groepen zelf zullen een lawaai maken net als het gebruis van vele wateren. En Hij zal het stellig bestraffen, en het moet ver weg vlieden en worden opgejaagd als het kaf der bergen voor een wind uit en als een wervelwind van distels voor een stormwind uit. Ten tijde van de avond, ziedaar! plotselinge verschrikking. Vóór de morgen — het is er niet meer. Dit is het deel van hen die ons plunderen, en het lot dat degenen toebehoort die ons uitplunderen.’**

In het 21ste hoofdstuk van Lukas, waarin Jezus in dezelfde context sprak over dat Jeruzalem onder de voet zou worden gelopen door de heidense natiën, vinden we nog een soortgelijke uitdrukking. Christus voorspelde dat er een radeloze angst zou plaatsvinden onder de natiën die vanwege het gebulder van de zee en haar onstuimigheid geen uitweg meer zouden weten.

Hoewel sommigen die beter zouden moeten weten op dwaze wijze hebben gesuggereerd dat het ‘gebulder van de zee’ te maken heeft met een letterlijke tsunami, maakt Jesaja in de profetie duidelijk dat de bulderende onstuimige zee slechts een symbolische term betreft die de ‘nationale

groepen' beschrijft; wat in andere woorden wil zeggen: de brullende, kolkende zee symboliseert een wereldbeschaving welke is verzwolgen door chaos en onrust. En net als in de tweede Psalm beeldt het 17de hoofdstuk van Jesaja eveneens uit dat Jehovah onmiddellijk de heidenen terecht zal wijzen nadat de natiën 'onstuimig', als in de 'ochtend' na de 'avond' van hun verschrikking, er niet meer zullen zijn.

Een ander ernstig bezwaar ten aanzien van de 1914-doctrine is dat de Volkenbond een relatief vruchteloze en ineffectieve organisatie was, die uiteindelijk ophield te bestaan. Behalve dat waren de Verenigde Staten niet eens een lid van deze Bond. Dus hoe kan dan worden beweerd dat hetgeen in de Schrift staat toen al werd vervuld ten aanzien van de koningen der aarde en alle nationale groepen die zich als één macht zouden verenigen? In werkelijkheid waren de natiën niet allemaal verenigd onder dezelfde paraplu van de Volkenbond, en deze machteloze Bond had nauwelijks het soort impact op de wereld dat men zou mogen verwachten van een politieke entiteit waarvan wordt verondersteld dat deze Jehovah zal uitdagen voor de wereldwijde suprematie en heerschappij. Hoe vaak zijn echter de natiën en hun leiders in werkelijkheid samengekomen om in totale oppositie tegen Jehovah's koningschap op te treden? Redelijkerwijs zou het maar één keer voor kunnen komen dat er een massale bijeenkomst van alle koninkrijken der aarde kan plaatsvinden om een oorlog tegen God te gaan voeren. En volgens het 16de hoofdstuk van Openbaring zullen alle koningen van de aarde door demonische propaganda bijeen worden vergaderd om tegen God te gaan strijden op een plaats genaamd Har-Magedon.

Volgens de profetie uit het zevende hoofdstuk van Daniël zal hierna, wanneer God zijn troon aan de Zoon des mensen en de heiligen zal geven, slechts een korte extra tijd worden gegeven aan de periode dat het politieke systeem van het beest nog mag regeren, waarin gedurende deze tijd de heiligen 'in zijn hand gegeven zullen worden voor een bestemde tijd, bestemde tijden en een halve'. De periode die cryptisch wordt omschreven als 'een bestemde tijd, bestemde tijden en een halve',¹ kan worden gezien als de wisseling van de wacht. Daniël 12:7 verwijst naar dezelfde periode, waarin verder staat geschreven: **'En zodra er een eind zal zijn gemaakt aan het verpletteren van de macht van het heilige volk, zullen al deze dingen een einde nemen.'**

'Al deze dingen', waarnaar de profeet verwijst, heeft logischerwijs betrekking op het besluit van het menselijke samenstel der dingen en de volledige overdracht van de soevereiniteit in

1

¹ Bestemde tijd + twee tijden + een halve tijd = 3½ tijden of drieënhalf jaar.

de handen van Christus Jezus en zijn mederegeerders. Dat is immers het thema van het boek Daniël. Maar als de heiligen, zoals het Wachttorengenootschap leert, zogenaamd werden verpletterd, terug in 1916-1919, gedurende een periode van vervolging in oorlogstijd, waarom zijn ‘al deze dingen’ dan nog niet tot een besluit gekomen?

Het achtste hoofdstuk van Daniël voorzegt evenzo hoe de heiligen te gronde gericht zullen worden en dat de heilige plaats met voeten getreden zal worden voor een periode van 2300 avonden en ochtenden, die de Wachttoren verbindt aan een periode tijdens de Tweede Wereldoorlog. Dan rijst echter de vraag: als het symbolische Jeruzalem in 1914 zou ophouden te worden vertrapt door de natiën, waarom blijven de heidenen dan nog steeds de zonen van het Koninkrijk vertrappen voor een bestemde tijd nadat de tijd voor dergelijk vertrappen vermoedelijk geëindigd had moeten zijn?

Wat het Wachttorengenootschap heeft geproduceerd is werkelijk een tegenstrijdige en verwarrende lappendeken van profetieën die uitwijst dat de bestemde tijden waarin de natiën Gods Koninkrijk vertraptten in 1914 eindigden; de Wachttorendoctrine wijst echter vervolgens naar een bijkomende periode aan van drieënhalf jaar in de periode van de Eerste Wereldoorlog, toen de natiën Gods volk alweer lastigvielen en onder de voeten vertraptten. Maar dat is niet alles. Het Wachttorengenootschap heeft ook nog een andere profetie toegepast op een periode tijdens de Tweede Wereldoorlog, gedurende de tijd dat Jehovah’s Getuigen door de toenmalige politieke machten zogenaamd onder de voeten werden vertreden.

Door dit soort willekeurige interpretaties van profetieën heeft het Wachttorengenootschap de woorden van Christus met betrekking tot het einde van de tijden der heidenen min of meer betekenisloos gemaakt. Dat vanwege het feit dat indien de bestemde tijden der heidenen geëindigd zouden zijn in 1914, en het de natiën sindsdien jaar na jaar wordt toegestaan om door te gaan in de business-as-usual-modus, wij ook moeten concluderen dat het Koninkrijk van Christus een machteloze institutie moet zijn, of redelijker geformuleerd: dat het koninkrijk der aarde nog steeds niet is overgedragen aan Christus.

WAT ZIJN DE TIJDEN DER HEIDENEN?

Een zorgvuldige bestudering van de context van de profetie ten aanzien van Jeruzalem die zal worden vertreden totdat de bestemde tijden der natiën zijn geëindigd, onthult dat Jezus geen referentie of verwijzing maakte naar de verwoesting van Jeruzalem door de Babyloniërs, welke meer dan vijf eeuwen eerder had plaatsgevonden. De reden waarom de apostelen Jezus direct

hadden gevraagd om een teken was omdat hun Heer hen eerder had verteld dat de tempel volledig zou moeten worden verwoest, opdat er niet één steen op de andere steen zou worden overgelaten. De verwoesting van de tempel van Salomo welke meer dan 500 jaar eerder plaatsvond was voor de apostelen niet van direct belang. Zij wilden weten wat er in de toekomst zou gaan gebeuren en niet wat er in het verleden was gebeurd. Dus Jezus profeteerde duidelijk over een toekomstige tijd wanneer de tempel en de heilige stad Jeruzalem verwoest zouden worden door de Romeinse legioenen.

Behalve dat lijkt het Wachttorengenootschap een zeer fundamentele waarheid over het hoofd te hebben gezien, namelijk dat Jeruzalem en de tempel werden herbouwd na de Babylonische verovering. Hoewel kan worden gesteld dat de Chaldeeuwse indringers Jeruzalem in het stof vertraptten, kwam Jehovah tussenbeide, waarop hij die situatie weer had omgekeerd.

Hoewel het waar is dat Jeruzalem gedurende lange tijd daarna onder het gezag bleef staan van een opeenvolging aan heidense koninkrijken, met inbegrip van Perzië, Griekenland en Rome in de tijd van Christus, liet God nadat Jeruzalem door koning Cyrus van Babylon omver werd geworpen zijn gelouterde vrouwelijke organisatie weer uit het stof opstaan en schonk Jehovah Jeruzalem zijn oude glorie weer terug – althans, volgens de profeten.

En hoewel de Joden in de tijd van Christus hun Romeinse bezetters vooral verachtten als gevolg van de vele belastingen en accijnzen die aan hen werden opgelegd, was het feitelijk ook zo dat de Joden een grote mate van autonomie kregen toebedeeld, voornamelijk op het gebied van aanbidding. Nog belangrijker was echter dat de aanbidding van Jehovah in Jeruzalem niet werd onderdrukt. Dat was ook de reden waarom het zo'n verontwaardiging opleverde toen het Romeinse 'walgelijke ding' een aanslag pleegde op de Joodse tempel in 66 n.Chr. ter vervulling van de profetie van Jezus.

Het is dus simpelweg uit den boze om zomaar te veronderstellen dat de apostelen van Jezus zouden hebben begrepen dat de natiën Jeruzalem zouden vertrappen vanaf de periode van Nebukadnezar.

Er is daarom ook geen rechtvaardiging in de Schrift te vinden voor de koppeling van de zeven tijden van Daniël aan 'de bestemde tijden der natiën' waarover Christus sprak. Echter bestaan er daarnaast ook geen aanwijzingen in de Schrift voor de stelling dat 'de bestemde tijden der natiën' waren begonnen toen de Romeinse keizerlijke legioenen de Joodse heilige plaats in het jaar 70 n.Chr. vertraptten.

Er blijkt duidelijk dat de profetie over de verwoesting van Jeruzalem een veel verdergaande toepassing had met betrekking tot een voorafschaduwning van een hedendaags

walgelijk ding dat verwoesting zal brengen binnen een plaats welke heilig is voor God. Er kan juist worden geconcludeerd dat de bestemde tijden te maken hebben met de tussenperiode waarin God zal toestaan dat het symbolische Jeruzalem en zijn heilige plaats met voeten zullen worden getreden en zullen worden verlaten. Verder ligt het zeer voor de hand om aan te nemen dat de bestemde tijden der natiën nog steeds in de toekomst liggen.

In Matteüs 24:15-16 gaf Jezus aan dat de verwoesting en het vertreden van de heilige plaats in Jeruzalem ter vervulling dienen van de profetie van Daniël. Jezus verklaarde specifiek: **‘Wanneer GIJ daarom het walgelijke ding dat verwoesting veroorzaakt, waarover door bemiddeling van de profeet Daniël gesproken is, in een heilige plaats ziet staan (de lezer gebruikte onderscheidingsvermogen), laten dan zij die in Judea zijn, naar de bergen vluchten.’**

De kritische lezer van het boek Daniël dient zich bewust te zijn van het feit dat de profetie op verschillende plaatsen voorzegt dat de heiligen en ‘het Sieraadland’, samen met de heilige plaats, het heiligdom en het ‘voornaamste deel’ te gronde zijn gericht en zijn vertreden door de heidenen voor een bepaalde periode.

Jehovah’s Getuigen geloven dat het hedendaagse christendom de heilige plaats is om de eenvoudige reden dat het oude Jeruzalem ontrouw was aan God, wat de grondreden was waarom God besloot dat het moest worden vernietigd. Als dat echter het geval is, waarom zegt de overeenkomstige versie van de profetie van Christus in het boek van Markus dan dat het walgelijke ding zal ‘staan waar het niet behoort’? Als de heilige plaats in werkelijkheid de onheilige plaats van het christendom voorstelt en daarnaast tevens een groot aantal tegenstrijdige denominaties en sekten bevat, lijkt het erop dat het politieke walgelijke ding een welkom thuis gevonden zou moeten hebben, en zeker niet ‘staande waar het niet behoort’.

De heersende overtuiging binnen het Wachttorengenootschap als organisatie en Jehovah’s Getuigen als volgelingen van God is dat zij zich in de ogen van God in een goedgekeurde positie bevinden. Omdat Christus voorspelde dat de heilige plaats zal worden verwoest als gevolg van Gods handelen uit rechtvaardigheid, is het om die reden naïef om ervan uit te gaan dat de heilige plaats iets anders moet betekenen dan de geestelijke tempel bestaande uit Gods heiligen. Toch sprak Jezus een paar verzen verderop in diezelfde context over Jeruzalem dat het zou worden vertreden voor een bestemde tijd, wat het Wachttorengenootschap interpreteert als een voorstelling van Gods hemelse koninkrijk. Echter is deze opvatting, zeker van het Wachttorengenootschap, erg inconsistent, tegenstrijdig, en indicatief, en getuigt daarnaast van een onnatuurlijke interpretatie vanwege het feit dat zij twee verschillende interpretaties verbindt aan de woorden van Christus ten

aanzien van hetgeen Jeruzalem en de heilige plaats symboliseren, vooral gezien het feit dat de verwoesting van de heilige plaats en de verwoesting van Jeruzalem en de bestemde tijden der natiën waarin Jeruzalem zal worden vertreden in context zijn en dus met elkaar in verband staan.

Belangrijker nog: Christus zelf erkende Jeruzalem als de heilige stad. Hij noemde Jeruzalem zelfs ‘de stad van de grote Koning’. Behalve dat reinigde Jezus Jehovah’s tempel bij twee verschillende gelegenheden, waarbij hij de tempel ‘het huis van mijn Vader’ noemde. Dus ondanks het feit dat de Joodse religie in die tijd verdorven was, bezag Jezus de tempel zelf niet als iets onheiligs. Waarom zou Jezus anders de moeite hebben gedaan om de handelaren en geldwisselaars uit de tempel te verdrijven?

Als een gelovige Jood betoonde Jezus eerbied voor Gods tempel. Het bedroefde hem ten diepste om we te moeten uitspreken over Jeruzalem en zijn prachtige tempel. Dit bleek ook uit het feit dat Jezus, ter gelegenheid van zijn laatste reis naar de heilige stad, weende toen hij Jeruzalem in de verte kon zien. In het licht van de gevoelens en emoties van Jezus ten aanzien van Jeruzalem en zijn tempel is het niet waarschijnlijk dat hij enige verwijzing maakte naar een verband tussen de heilige plaats Jeruzalem als symbool van het onheilige huidige christendom.

Laat de lezer er ook rekening mee houden dat Jezus toen tijdens die gelegenheid weende over Jeruzalem, terwijl hij ook voorspelde dat **‘er dagen over u zullen komen waarin uw vijanden een versterking rondom u zullen bouwen met puntige palen en u zullen omsingelen en u van alle kanten zullen benauwen... omdat gij de tijd waarin gij werd geïnspecteerd, niet hebt onderscheiden’** (Lukas 19:43).

Welnu, na raadpleging van de Hebreeuwse profeten, waarop Jezus zijn eigen leringen en profetieën baseerde, begint het 29ste hoofdstuk van Jesaja met het uitspreken van geweeklaag over Gods dienaar Ariël. In vers 1 staat: **‘Wee Ariël, Ariël, de stad waar David zich legerde!’** De stad waar David gelegerd was, betrof echter geen andere plaats dan de stad Jeruzalem, die David had veroverd op de Jebusieten om deze stad vervolgens de hoofdstad te maken van het Israëlitische koninkrijk. Dat is ook de reden waarom Jeruzalem ‘de Stad van David’ werd genoemd.

Vers 3 beschrijft verder: **‘En ik moet mij aan alle kanten tegen u legeren, en ik moet het beleg voor u slaan met een palissade, en belegeringswerken tegen u oprichten.’**

De definitie van een palissade volgens het woordenboek is een ‘omheining van in de grond geslagen palen’. Niet toevallig was dit volgens Lukas 19:43 exact wat Jezus voorspelde dat de vijand in Jeruzalem zou gaan doen.

De vraag rijst dan: voorspelde Jesaja de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen? Nee, dit deed hij niet. Had dit gedeelte van de profetie van Jesaja dan betrekking op Nebukadnezars

verwoesting van Jeruzalem? Nee, dat ook niet. De werkelijke reden hiervoor staat in de verzen 7 en 8 van de profetie waarin wordt verwezen naar de aanvallers als zijnde een veelheid van natiën. Gedeeltelijk valt in die verzen te lezen: **‘En het moet geschieden net als in een droom, in een nachtvisioen, met betrekking tot de menigte van alle natiën die oorlog voeren tegen Ariël, ja, allen die oorlog voeren tegen haar... Zo zal het geschieden met de menigte van alle natiën die oorlog voeren tegen de berg Sion.’**

Elders bevestigen de profeten dat een samenvoeging van alle natiën het geestelijke Jeruzalem zal plunderen. Bijvoorbeeld, Zacharia 14:2 zegt: **‘En ik zal stellig alle natiën tegen Jeruzalem ten oorlog vergaderen; en de stad zal werkelijk ingenomen worden...’** De significantie van de aanvullende profetie in Zacharia is dat de profetie werd gegeven nádat de Babyloniërs Jeruzalem hadden verwoest. De wreedheden welke tegen Gods volk zullen worden gepleegd tijdens die aanval op ‘Jeruzalem’ zijn de reden die Jehovah's vreselijke toorn zal uitlokken, welke zal resulteren in de vernietiging van alle natiën op het symbolische slagveld van Armageddon. Jesaja 29:5-6 onthult dat Jehovah onmiddellijk zal reageren op de aanval op Ariël door de aanvallers te vernietigen door middel van een bovennatuurlijk leger.

Omdat Jezus bijna woord voor woord citeerde uit de profetie van Jesaja toen hij wees uitsprak over Jeruzalem, en omdat God het Romeinse Rijk en de keizerlijke legioenen niet als vergelding vernietigde vanwege het feit dat zij Jeruzalem en de Joodse tempel hadden vertreden, is het duidelijk dat beide profetieën verband houden met het christelijke Israël. Dat houdt in dat de heilige plaats die is voorbestemd om te worden verwoest tijdens de naderende wereldwijde grote verdrukking de aardse organisatie van Jehovah is en dus niet het christendom. Met die kennis kan nu dus precies worden begrepen wat de bestemde tijden der natiën werkelijk zijn.

Omdat ‘geen profetie der Schrift door enige eigen uitlegging ontstaat’, zoals de apostel Petrus omschreef, zal Gods eigen Woord zichzelf moeten interpreteren. Neem in acht dat in het boek Openbaring, dat meer dan twintig jaar later werd geschreven, nadat Jeruzalem door de Romeinen werd vertreden, Christus onthulde dat er inderdaad een vastgestelde tijd voor de heidenen zou zijn om Gods heilige plaats te vertreden. Deze vastgestelde tijd betreft tweeënveertig maanden. Openbaring 11:2-3 zegt: **‘Maar wat het voorhof buiten het tempel[heiligdom] betreft, werp dat volledig buiten en meet het niet, want het is aan de natiën gegeven, en zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang. En ik zal mijn twee getuigen in zakken gehuld doen profeteren gedurende duizend tweehonderd zestig dagen.’**

Tweeënveertig maanden en 1260 dagen zijn het equivalent van drieënhalf jaar. De profetie in het zevende hoofdstuk van Daniël voorspelde evenzo een drieënhalf jaar durende periode waarin de zonen van het koninkrijk door het wilde beest zouden worden onderdrukt.

Vreemd genoeg leert het Wachttorengenootschap dat de periode van tweeënveertig maanden van onderdrukking onmiddellijk aanbrak nadat de bestemde tijden zogenaamd in 1914 waren geëindigd. Maar omdat de enige ware interpretatie van ‘de bestemde tijden der natiën’ wijst op een drieënhalf jaar lange periode en niet op de kunstmatig gekunstelde periode van 2520 jaar, bestaat er geen valide basis om tot een koppeling te kunnen komen ten aanzien van het einde van de tijden der heidenen aan het jaar 1914.

Tot slot: omdat het boek Openbaring het vertreden van de heilige stad beschrijft als iets wat onmiddellijk zal plaatsvinden voordat God ‘hen zal verderven die de aarde verderven’, is het ogenschijnlijk dat niet alleen de bestemde tijden der natiën nog niet tot een besluit zijn gekomen, maar ook dat ze daarnaast nog niet eens zijn begonnen!

3 — DE OOGST

‘De oogst is een besluit van een samenstel van dingen, en de oogsters zijn engelen.’

- Jezus Christus

Met of zonder de chronologie van de zeven tijden zijn Jehovah’s Getuigen er absoluut van overtuigd dat de tijd van het einde en de voorzegde afsluitende oogst reeds in 1914 begon. In dit hoofdstuk wordt echter nader ingegaan op een aantal verkeerde aannames waaraan innig wordt vastgehouden en daarnaast ook op de gevolgen van een toekomstige oogstperiode.

Wat is de oogst precies? Jezus vergeleek de christelijke bediening met een oogst. In Mattheüs 9:36-38 sprak Jezus over de gebeurtenis omtrent het verzamelen van grote aantallen personen en de bijbehorende noodzaak ten aanzien van veldwerkers, waarin hij zegt: **‘Ja, de oogst is groot, maar er zijn weinig werkers. Smeekt daarom de Meester van de oogst dat hij werkers in zijn oogst uitzendt.’** Volgens deze illustratie van Jezus werd er op dat moment begonnen met de oogst.

Echter, in het 13de hoofdstuk van Mattheüs sprak Jezus over een ándere oogst, een die zou plaatsvinden tijdens het besluit van het samenstel. Jezus zei specifiek: **‘De oogst is een besluit van een samenstel van dingen, en de oogsters zijn engelen.’** Hieruit blijkt dus evident dat Jezus de illustratie van de oogst gebruikte in de algemene zin van het woord, om het werk te illustreren dat de christelijke dienaren zouden verrichten, maar hij gebruikte de analogie ook op een *heel specifieke* manier om te illustreren wat er zou gaan gebeuren tijdens het laatste oordeel. De twee illustraties verschillen op een heel belangrijke wijze: tijdens de laatste oogst zijn de oogsters engelen, en dus geen menselijke christelijke dienaren.

Jehovah’s Getuigen blijven desondanks toch volharden in de overtuiging dat de spirituele oogsters al het veld in zijn gestuurd. Dit is in overeenstemming met de leer van het Wachttorengenootschap, volgens welk de Bijbelse vastgestelde periode van het besluit van het samenstel al in 1914 begon. Dat wil niet zeggen dat er geen overvloedig bewijs is met betrekking tot de engelen die toezicht houden en de christelijke dienaren aansturen; maar de vraag is of de

daadwerkelijke afsluitende oogst al is begonnen. Anders gezegd: kan het predikingswerk van Jehovah's Getuigen in deze tijd eenvoudig worden vergeleken met het oogstwerk van de christelijke discipelen uit de eerste eeuw? Er zijn serieuze redenen om aan te nemen dat dit inderdaad het geval blijkt te zijn, omdat veel aspecten uit de gelijkenis van Jezus op dit moment simpelweg niet te bewijzen zijn.

Bijvoorbeeld, Jezus zei heel duidelijk dat de engelen uitgezonden zouden worden om *eerst* het onkruid uit het midden van de tarwe te verzamelen. Jezus zei: **'Laat beide te zamen opgroeien tot de oogst, en in de oogsttijd zal ik de oogsters zeggen: Verzamelt eerst het onkruid en bindt het in bundels om het te verbranden, en gaat daarna de tarwe in mijn voorraadschuur bijeenbrengen.'**

De interpretatie van het Wachttorengenootschap met betrekking tot de gelijkenis is in strijd met de simpele opeenvolging van gebeurtenissen die Jezus had geschetst. Om de onhoudbare gedachte te ondersteunen dat de oogst al was begonnen in 1919 verdraaide het Genootschap de woorden van Jezus door te zeggen dat de tarwe reeds is verzameld en al gescheiden is van het onkruid. Lees zorgvuldig het commentaar uit *de Wachttorenen* van 1 augustus 1981: *'Wanneer precies na 1914, stuurde de Zoon des mensen zijn engelen "om de zonen van het koninkrijk te scheiden van de zonen der goddelozen", "de valse tarwe", personen die wetteloosheid beoefenen waaronder ook de "mens der wetteloosheid", de religieuze leiders van het valse christendom? Het antwoord moet overeenkomen met de feiten, en die laten zien dat het in 1919 was dat de door de geest voortgebrachte gezalfde "zonen van het koninkrijk", gesymboliseerd door de "tarwe", bevrijd begonnen te worden van het "onkruid", ofwel van de valse christenen, die het religieuze veld van de mensheid hadden overspoeld...'*

Jezus was eenduidig in zijn verklaring waarin hij uitlegde dat de oogst voltooid zou zijn zodra de engelen de goddelozen hadden verwijderd uit het midden van de rechtvaardigen. De huidige leer van het Wachttorengenootschap omtrent deze illustratie gaat er echter van uit dat de rechtvaardige 'tarwe' eerst wordt gescheiden van het onkruid. Het blijkt duidelijk uit de illustratie dat er wordt bedoeld dat de oogstende engelen een grondige zuivering zullen uitvoeren door het verwijderen en vernietigen van alle verderfelijke invloeden binnen het koninkrijk van Christus.

Jezus vertelde verder om de betekenis van deze gelijkenis nader uit te leggen: **'Zoals daarom het onkruid wordt verzameld en met vuur wordt verbrand, zo zal het ook gaan in het besluit van het samenstel van dingen. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen alle dingen die aanleiding tot struikelen geven en degenen die wetteloosheid bedrijven, uit zijn koninkrijk verzamelen, en zij zullen hen in de vuuroven werpen. Daar zullen zij**

wenen en knarsetanden. In die tijd zullen de rechtvaardigen zo helder schijnen als de zon in het koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft, hij luistere.’

In de illustratie kan ‘zijn Koninkrijk’ alleen maar de gemeente van Christus vertegenwoordigen. Kolossenzen 1:13 verwijst bijvoorbeeld naar christenen die uit de wereld van geestelijke duisternis worden bevrijd en door Jehovah worden overgebracht naar ‘het koninkrijk van zijn geliefde Zoon’. De volgende vraag die dan rijst: als het onkruid uit de illustratie de valse christenen van het christendom vertegenwoordigt, hoe kan er dan tevens worden gezegd dat deze personen ook in Gods koninkrijk aanwezig zullen zijn? Let op: Jezus zei dat het onkruid ‘uit zijn Koninkrijk’ zou worden verzameld.

Hoe kan tevens de stelling dan nog standhouden dat de engelen ‘alle dingen die aanleiding geven tot struikelen en degenen die wetteloosheid bedrijven’ al verwijderd hebben uit het Koninkrijk van Christus? Hoe kon zoiets al voltooid zijn in 1919? Christus zei immers niet dat hij zijn engelen zou uitzenden om de struikelblokken en degenen die wetteloosheid bedrijven uit het christendom te laten verwijderen, of wel soms? Bovendien, als de engelen al in 1919 begonnen waren met het verwijderen van deze dingen uit het midden van de ware zonen van het koninkrijk, waarom bestaan er dan onder Jehovah’s Getuigen tot op de dag van vandaag nog steeds ontelbare struikelblokken en personen die wetteloosheid bedrijven?

Om een voorbeeld van een struikelblok te noemen: het is algemeen bekend dat vanaf het eind van de jaren 1960 de woordvoerders van het Wachttorengenootschap de verwachting hebben gekweekt onder Jehovah’s Getuigen dat Armageddon zou beginnen rondom 1975. In de daaropvolgende jaren na dat fiasco verlieten duizenden gedesillusioneerde Getuigen de organisatie. Voor hen was de hysterie rondom 1975 een geestelijk struikelblok dat rechtvereind stond. Wat meer recentelijk² werd de organisatie vanwege de hedendaagse realiteit gedwongen om de leer te laten vallen dat personen uit de generatie van 1914 nog in leven zouden zijn om persoonlijk getuige te zijn van het besluit van het samenstel. Toen zijn wederom ontelbare Jehovah’s Getuigen gestruikeld, onder wie wellicht zelfs een aantal van de gezalfde zonen van het koninkrijk.

Nog recenter heeft de hypocriete ngo-affaire van het Wachttorengenootschap ook bewezen een oorzaak tot struikelen te zijn geweest voor een aantal van Jehovah’s Getuigen.³ Het geval wil

2

² *Wachtstoren*, 1 november 1995.

3

ook dat er zich talloze geestelijk wetteloze personen onder Jehovah's Getuigen bevinden – zoveel zelfs dat er jaarlijks tienduizenden immorele Getuigen worden uitgesloten. En natuurlijk zijn er nog vele andere problemen die de gemeenten teisteren. Dus hoe kan het dan mogelijk zijn dat de engelen al waren begonnen met de oogst die alle kwade invloeden zouden moeten verwijderen uit het koninkrijk van Christus? Zijn Jehovah's krachtige oogstende engelen dan werkelijk zo ineffectief?

Als de oogst daarnaast werkelijk begonnen zou zijn in 1919, waarbij in die periode vermoedelijk alle valse christenen werden samengebundeld om vervolgens in het vuur te worden geworpen, waarom is het dan zo dat zo'n vernietiging dan nog geenszins heeft plaatsgevonden? In plaats daarvan heeft enkel de gehele generatie van de veronderstelde onkruidachtige individuen het toneel verlaten, welke blijkbaar zijn vervangen door een nieuwe oogstlading van onkruid. Daarnaast leert gezond verstand dat een laatste oogst niet wordt uitgevoerd over een periode van tientallen jaren, maar wordt uitgevoerd in een relatief korte periode uit het midden van een reeds vergaard 'gewas'.

Om de betekenis van de oogstvergelijking volledig te kunnen waarderen is het nuttig om te overwegen wat de apostel Paulus te zeggen had over deze zaken. In 1 Korintiërs 3:9 schreef de apostel: **'Want wij zijn Gods medewerkers. Gijlieden zijt Gods akker, die wordt bebouwd, Gods gebouw.'** De vergelijking van Christus' gemeente met een gebouw dat in aanbouw is en een veld dat bebouwd wordt, verschaft Paulus de middelen om Christus' vergelijking van de oogst te kunnen begrijpen. Hoe dan?

Paulus ging verder met het illustreren van de doorgaande constructie van 'Gods gebouw' door ieders bijdrage te vergelijken met diverse soorten bouwmaterialen, waarbij hij zegt: **'Bouwt iemand nu op het fundament goud, zilver, kostbare stenen, houtsoorten, hooi, stoppels, ieders werk zal openbaar worden, want de dag zal het aan het licht brengen, omdat het geopenbaard zal worden door middel van vuur; en het vuur zelf zal uitwijzen hoe ieders werk is.'**

De apostel herkende dat zowel gewenste dingen als ongewenste dingen deel uitmaakten van de gezalfde gemeente, ofwel het Koninkrijk van Christus; en zowel de inferieure materialen alsmede de edele metalen en edelstenen zouden gelijktijdig naast elkaar bestaan in hetzelfde gebouw, of organisatie, tot op de dag dat ieders werk als door het vuur getest zou worden. Sommige personen

³ Tot in detail behandeld in hoofdstuk 11.

en dingen zouden blijven bestaan en andere zouden worden verbrand. De brandbare materialen (hout, hooi en stro) zijn vergelijkbaar met het onkruid uit Jezus' illustratie. De reden dat Paulus deze illustratie in de eerste plaats gebruikte was dat sommige van de Korinthiërs andere mensen volgden, waarbij zij de neiging hadden om sekten te vormen. Sommigen zeiden dat ze toebehoorden aan Paulus, anderen zeiden dat ze Apollos volgden, weer anderen Cephas, en ga zo maar door. De illustratie die Paulus gebruikte was bedoeld om te laten zien dat, hoewel deze personen deel uitmaakten van de gemeente, hun geloof niet op solide grond gebouwd zou zijn op het fundament van Christus indien zij slechts met hout, hooi en stro aan het bouwen zouden zijn en hun bouwwerken niet de vurige beproevingen zouden overleven die nog zouden gaan komen.

In een andere illustratie verwees Paulus hoofdzakelijk op dezelfde wijze naar de gemeente als een groot huis dat niet alleen gouden en zilveren vaten bevat, maar ook vaten van hout en aardewerk. Sommige werden gebruikt voor eervolle doelen en andere voor een doel waaraan geen eer verbonden is. Het punt waar het dus om gaat is gelijk aan dat van Christus' illustratie: dat zowel de tarwe als het onkruid gelijktijdig zal bestaan binnen de christelijke gemeente tot aan de dag van het vuur. Het betekent dat de tarwe en het onkruid niet verspreid zullen zijn over de verschillende denominaties van Babylon de Grote, maar in plaats daarvan bestaan de twee soorten reeds gelijktijdig binnen de christelijke gemeente van Jehovah's Getuigen.

Dat de tarwe en het onkruid worden geoogst uit dezelfde christelijke organisatie blijkt ook uit de zeven brieven in Openbaring die gericht zijn aan de zeven gemeenten tijdens de dag des Heren. Aan de raad die Jezus geeft aan de individuele leden van die gemeenten blijkt duidelijk dat, ondanks het feit dat een deel gezalfd is, dit niet noodzakelijkerwijs betekent dat zij aan zijn goedkeuring zullen voldoen en dat zij automatisch zullen slagen voor de test, tenzij zij tot oprecht berouw komen. Christus zei bijvoorbeeld tegen de gemeente van Sardes: **'Word waakzaam en versterk de overige dingen, die op het punt stonden te sterven, want ik heb bevonden dat uw daden niet ten volle verricht zijn voor het oog van mijn God. Bedenk daarom steeds hoe gij ontvangen en hoe gij gehoord hebt, en blijf [het] bewaren en heb berouw. Beslist, indien gij niet ontwaakt, zal ik komen als een dief, en gij zult geenszins weten op welk uur ik u zal overvallen.'**

Het is bijzonder opmerkelijk dat Jezus elke brief aan de gemeenten afsloot door te zeggen tegen hen: **'Wie een oor heeft, hij hore wat de geest tot de gemeenten zegt.'** Jezus besloot ook zijn illustratie van de tarwe en het onkruid met een bijna identieke waarschuwing waar hij zegt: **'Laat hij die oren heeft luisteren.'**

‘HET KONINKRIJK DER HEMELN IS ALS EEN SLEEPNET’

Een ander aspect dat aandacht verdient, is dat Jezus zei dat het onkruid zou ‘wenen en knarsetanden’. Wat betekent dat?

De uitdrukking ‘**Daar zult [GIJ] wenen en knarsetanden**’ werd door Jezus altijd gebruikt om de staat van wanhoop te illustreren die de verworpenen zouden ervaren wanneer zij uit het Koninkrijk worden gezet. Deze specifieke uitdrukking wordt nooit gebruikt met betrekking tot het oordeel over de wereld in het algemeen. Bijvoorbeeld, in Mattheüs 8:12 zei Jezus: ‘**terwijl de zonen van het koninkrijk in de duisternis daarbuiten geworpen zullen worden. Daar zullen [zij] wenen en knarsetanden.**’

Vergelijkbaar met de illustratie van het huwelijk van de zoon van de koning. Dit betreft duidelijk een illustratie van het huwelijk van het Lam, waarbij de man die eerst werd uitgenodigd op het bruiloftsfeest op een later moment werd verwijderd van het feest omdat hij ongepast gekleed was. Bijgevolg werd hij gebonden en buiten in de duisternis geworpen, waar hij vervolgens weende en tandenknarste.

Vergelijkbaar is ook de illustratie van de getrouwe en beleidvolle slaaf, waarbij over de slechte slaaf wordt gezegd dat hij zal wenen en met zijn tanden zal knarsen zodra hij uit Gods huisgezin wordt verwijderd naar aanleiding van de laatste inspectie van Christus. Bovendien zal de zondige, goddeloze en lakse slaaf, die de bezittingen van zijn meester heeft misbruikt, voorbestemd zijn om hetzelfde lot te ondergaan.

Jezus gebruikte de uitdrukking over het wenen en tandenknarsen in nog een andere illustratie. In de context van de vergelijking van de tarwe en het onkruid in het 13de hoofdstuk van Mattheüs liet Jezus het verband zien in een soortgelijke illustratie, waarin hij het koninkrijk der hemelen vergeleek met een sleepnet van een visser. Hij zei hierover: ‘**Wederom is het koninkrijk der hemelen gelijk een sleepnet dat in de zee werd neergelaten en [vissen] van allerlei soort bijeenbracht. Toen het vol werd, trok men het op het strand, waarna men erbij ging zitten en de voortreffelijke [vissen] in vaten verzamelde, maar die welke ongeschikt waren, wegwierp. Zo zal het gaan in het besluit van het samenstel van dingen: de engelen zullen uitgaan en de goddelozen uit het midden der rechtvaardigen afscheiden en hen in de vuuroven werpen. Daar zullen [zij] wenen en knarsetanden.**’

Wat symboliseert het sleepnet? Volgens *de Wachtstoren* van 15 juni 1992 symboliseert het sleepnet het christendom, evenals Christus’ ware gemeente. Daarin lezen we: ‘*Dus het sleepnet vertegenwoordigt een aards instrument - dat Gods gemeente betuigt te zijn en dat vis verzamelt.*